



APOSTOLICONUL

Epistolele
Sfinților Apostoli
PETRU, PAVEL ȘI IGNATIE





CUPRINS

PRIMA PARTE – EPISTOLELE SFÂNTULUI ȘI DUMNEZEIESCULUI APOSTOL PETRU	5
<i>EPISTOLA CĂTRE CAPADOCIENI.....</i>	<i>5</i>
<i>EPISTOLA DE DESPĂRȚIRE, CĂTRE ÎNTREAGA BISERICĂ.....</i>	<i>7</i>
PARTEA A DOUA – EPISTOLELE SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL	8
<i>EPISTOLA ÎNTÂI CĂTRE EPISCOPUL TIMOTEI.....</i>	<i>8</i>
<i>EPISTOLA A DOUA CĂTRE EPISCOPUL ȘI APOSTOLUL TIMOTEI</i>	<i>10</i>
<i>EPISTOLA CĂTRE FILIPENI.....</i>	<i>11</i>
<i>EPISTOLA CĂTRE ROMANI.....</i>	<i>13</i>
<i>EPISTOLA ÎNTÂI CĂTRE CORINTENI.....</i>	<i>17</i>
<i>EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI.....</i>	<i>22</i>
PARTEA A TREIA – EPISTOLELE SFÂNTULUI APOSTOL IGNATIE	25
<i>EPISTOLA CĂTRE MAGNESIENI</i>	<i>25</i>
<i>EPISTOLA CĂTRE FILADELFIENI.....</i>	<i>26</i>
<i>EPISTOLA CĂTRE TRAIENI</i>	<i>28</i>
<i>EPISTOLA CĂTRE POLICARP.....</i>	<i>29</i>





PRIMA PARTE – EPISTOLELE SFÂNTULUI ȘI DUMNEZEIESCULUI APOSTOL PETRU

EPISTOLA CĂTRE CAPADOCIENI

1. Petru, Apostol al Lui Iisus Hristos, către cei ce trăiesc în depărtare de noi, în Pont, în Galatia, în Capadocia, în Asia și în Bitinia, alegeți după cea mai dinainte atotcunoaștere a Lui Dumnezeu Tatăl, și prin prea sfințirea Sfântului Duh, spre ascultare și spălarea cu dragostea nemărginită a Lui Iisus Hristos: Dar vouă și pacea să se înmulțească!

2. Binecuvântat fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Care prin Învierea Lui ne-a născut din nou, spre nădejdea veșniciei, spre moștenire nesticăcioasă și neîntinată și neveștejită, păstrată în ceruri pentru voi, cei ce sunteți păziți cu mâna Lui Dumnezeu, prin credință, spre mântuire, gata să se dea pre față în orice vreme.

3. Întru aceasta vă bucurați, măcar că acum ar trebui să fiți triști, încercați fiind de multe feluri de nedreptăți pentru puțină vreme; căci credința voastră încercată, cea mult mai de preț decât aurul cel pieritor, să fie găsită spre laudă și spre slavă și spre cinste, la arătarea Lui Iisus Hristos.

4. Pre El, fără să-L fi văzut, îl iubiți; întru El, deși acum nu-L vedeți, voi credeți și vă bucurați cu bucurie negrăită și preaslăvită, dobândind răsplata credinței voastre, adică mântuirea sufletelor.

5. Aceasta este mântuirea sufletului pre care am cercetat-o cu de-amănuntul, fiecare dintre Apostoli, primită în dar de la Învățătorul nostru, Domnul Iisus Hristos, desăvârșită prin Darul Duhului Sfânt ce avea să ni-l trimită Domnul după Înviere, Dar care se află și întru noi și întru voi, despre care ne-a grăit nouă, Domnul, înainte de pătimirea și Învierea Sa.

6. Atunci ne-a arătat Duhul că nu pentru noi săvârșim lucrarea Sfântului Altar, ci pentru întreaga Biserică, pentru fiecare dintre voi care sunteți întru ea, prin primirea vestirii Sfintei Evanghelii, prin Botezul Duhului Sfânt, a Celui trimis din înălțimea veșniciei, care prin Apostoli v-a propovăduit vouă cuvântul cel mântuitor.

7. Din pricina aceasta, luminați-vă cugetele, trezindu-vă; nădăjduiți cu desăvârșire în Darul care vi s-a dat vouă la arătarea Lui Hristos; nici nu rămâneți înfrunte cele în care ați fost înainte de a-L cunoaște, ci desăvârșiți în sfințenie precum Cel ce v-a chemat pre voi, ca să fiți Sfinți în toată petrecerea vieții voastre, căci scris este: „fiți, dar, voi desăvârșiți, precum Tatăl vostru Cel ceresc desăvârșit este”.

8. Petreceți în sfințenie desăvârșită vremelnicia zilelor voastre, fiecare după lucrarea sa, precum v-a chemat pre voi Tatăl. Deci, să știți că nu prin purtare deșartă și lucrări stricătoare de suflet, cu avuție lumească, ați fost chemați la Părintele nostru, care iarăși ne-a primit în sânuire Sale, prin Hristos, Domnul nostru Cel neprihănit, care mai dinainte de facerea lumii a fost împreună cu Tatăl și care s-a arătat în acești ani din urmă, pentru noi, cei ce prin El am crezut și avem nădejde în Dumnezeu.

9. Sfințiți-vă sufletele prin păzirea Sfintei Evanghelii, prin nefățarnica iubire de frați. Așa zice Domnul: „Întru aceasta vor

cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii față de alții”, cuvânt care rămâne viu pentru veșnicie.

10. Și acest cuvânt vi s-a binevestit: „priviți la păsările cerului; luați seama la crinii câmpului cum cresc: oare nu sunteți voi cu mult mai presus decât ei?”. Deci, lepădând răutatea și toată viclenia și fătărnicia, vorbele cele răutăcioase și toate clevețirile, ca niște prunci de curând născuți, să vă îndestulați de hrana cea duhovnicească și neprefăcută, ca prin El să faceți fapte spre mântuire, de vreme ce ați văzut câtă dragoste are Domnul.

11. Ați gustat Sfânta Împărtașanie și v-ați îndestulat; apropiați-vă de Domnul Cel veșnic și cu aleasă și neprețuită iubire de oameni. Prin aceasta zidiți-vă sufletele, să rămână vii, adică prin faptele voastre cele bune dăruite Lui Dumnezeu, căci scris este: „dacă vă vor întreba oamenii: „de unde sunteți?” Spuneți-le prin fapte: „noi am venit din lumină, din locul unde lumina a luat ființă prin ea însăși, a stat pre picioare și s-a arătat în chipul Lui Dumnezeu”.

12. Pentru voi, cei ce urmați Luminii, cinste este pregătită; iar nu și pentru cei ce o cunosc și umblă întru întunericul faptelor, piatră de poticnire și stâncă a smintelilor de care se poticnesc, fiindcă nu păzesc Cuvântul Evangheliei, pentru care au fost aleși.

13. Voi sunteți semințe alese, episcopie apostolească, Biserică Sfântă, fii ai Lui Dumnezeu, ca să viețuiți în lume cu bunătatea Celui ce v-a chemat la lumina Sa cea minunată, de care odinioară ne înstrăinasem, iar acum am fost readuși înapoi. Vă îndemn ca pre niște frați, împreună călători vremelnicii pre pământ, să vă feriți de cele lumești care nasc război în suflet.

14. Purtați-vă cu cinste înaintea tuturor celor ce vă clevețesc pentru că nu sunteți ca ei; căci privind ei mai de aproape faptele voastre cele bune, să-L preaslăvească pre Dumnezeu în ziua în care se vor lumina și ei.

15. Între oameni, fiți echilibrați, spre a aduce laudă Lui Dumnezeu; căci așa este rânduit vouă, ca prin faptele pre care le săvârșiți, să închideți gurile celor ce vă clevețesc fără de știință, iar nu răspunzându-le înapoi întocmai; căci așa a făcut Domnul cu cei ce l-au prigoniți pre El, pre mulți luminându-l.

16. Aceasta este voia Lui Dumnezeu, să trăiți ca oamenii, plini de dragoste, iar libertatea să vă acopere întru lumină, iar nu spre întunecimea celor fără de minte și roboți de necunoștință.

17. Dați cinste tuturor celor ce sunt împrejurul vostru, iar de cei ce caută să vă stăpânească, depărtați-vă; căci Dumnezeu n-a robit cunoașterea și faptele nimănui.

18. Când suferiți întristări din pricina lumii, aduceți-vă aminte că mai înainte de voi, Domnul a fost nedreptățit. Căci, ce laudă veți agonisi dacă veți primi cinste de la cei întunecați în suflet și în fapte, fără să le fie gândul la Dumnezeu?

19. De aceea ni s-a dat Iisus Hristos pildă El însuși, să-i calcăm pre urme, ca și voi să vă lăsați pilde de urmat celorlalți, căci El n-a săvârșit nici o greșală și totuși, mai mult decât pre

noi toți I-au prigonit, fără să fie vreun cuvânt rău în gura Lui sau vre-o viclenie în fapte.

20. Ocărât fiind, nu răspundea cu ocări, suferind, nu amenința, ci ne dădu pildă cum să ne lăsăm în voia Lui Dumnezeu. El a suferit cu Trupul pre lemnul Crucii pentru a ne curăța pre noi de greșeli, pentru a ne aduce înapoi întru cele de dinaintea noastră, ca noi să murim pentru întuneric și să ne ridicăm iarăși la lumină.

21. Prin rana Lui, noi ne-am tămăduit trupește și sufletește, fiind odinioară întru rătăcirea cea veche; dar, ne-am întors acum la Dumnezeu Tatăl, ziditorul și păzitorul sufletelor și al trupurilor noastre.

22. Așa și femeile, amintindu-și cuvântul: „dacă veți cere ceva în numele Meu, Eu voi face. De Mă iubiți, păziți cuvintele Mele”; de vor avea bărbați nepăzitori ai învătăririi Evangheliei, fără a le propovădui, ci doar prin trăirile lor curate și sfințitoare, îi vor sfinți și pre dânșii.

23. Podoabele lor să nu fie împletirea părului, aurul și îmbrăcămintea scumpă, ci să fie omul cel tainic al inimii, întru neprihănită podoabă a blândeții și liniștii, care este de mare preț înaintea Lui Dumnezeu. Căci așa podoabe purtau sufletele Sfințelor Femei de odinioară, care îl urmau pre Hristos, ale căruia fiice sunt și acestea despre care vă grăiesc.

24. Să nu vă temeți de nimic, ci să nădăjduiți în Dumnezeu, precum noi toți (Apostolii), am păzit Cuvintele Lui, iară nu spre laudă o zic, ci precum toți bărbații înțelepți care au viețuit cu femeile lor întru dragostea Lui Dumnezeu, ca fiind suflete mai gingașe, făcându-le parte de cinste și bucurii, ca unora ce împreună cu voi sunt moștenitoare ale Darului vieții și împreună rugându-vă, să vă fie spre folosință.

25. Fiți cu toții într-un gând, împreună având dragoste unii de alții, fiind milostivi cu toții și smeriți cu cei smeriți; nu răsplățiți răul cu rău, sau cuvânt rău cu vorbe grele, ci binecuvântați, căci spre aceasta ați fost aleși, precum zice: „nu voi M-ați ales pre Mine, ci Eu v-am ales pre voi și v-am rânduit să mergeți și roadă să aduceți”, ca să moșteniți laudă de la Dumnezeu.

26. Cel ce voiește să fie împreună cu noi, să-și păzească gura de la rău în toată vremea și mintea de la viclenii lumeei; să se păzească de rău și să facă fapte bune, să caute pacea și să o urmeze; „ca să fiți fiii Tatălui vostru Celui din ceruri, că El face să răsară soarele și peste cei răi și peste cei buni și trimite ploaie peste cei drepti și peste cei nedrepti”; dar, de veți fi voi drepti în fapte, fericiți veți fi! Iar de cei răi să nu vă temeți și nici să vă tulburăți.

27. Nu este cine să vă facă rău, dacă sunteți plini de râvnă pentru bine. Voi să fiți curați și mereu gata să-i dați socoteală doar Lui Dumnezeu despre nădejdea voastră în El, având blândețe și cuget curat. Tocmai pentru că în ceea ce veți fi clevețiți, să cadă rușinea înaintea Lui Dumnezeu pre cei ce aruncă bărfele, asupra celor ce viețuiesc întru cuvintele Lui Hristos.

28. Este mai bine să pătimiți în lume făcând cele bune, decât să pătimiți făcând cele rele. Pentru că și Hristos, fiind drept pentru cei nedrepti, a pățimit pentru mântuirea noastră, ca prin Învierea Lui de după patimă, să ne aducă pre noi la Dumnezeu, omorât fiind cu Trupul, dar veșnic viu făcut cu Duhul, cu care s-a coborât și intrându-se a propovăduit celor ținuți în închizătorile minții.

29. Căci fusese neascultător odinioară, când îndelunga răbdare a Lui Dumnezeu aștepta din zilele de după Adam și a

celor opt care s-au mântuit prin curățirea cu apă; iar această mântuire prin apa închipuirii Botezului, care ne mântuiește pre noi, astăzi, nu ca ștergere a întinăciunilor de până acum, ci ca deschidere a cugetului bun către Dumnezeu, prin Învierea Lui Hristos, care s-a înălțat de pre pământ la Ceruri, întru slava Sfinților Îngeri.

30. Așadar, fiindcă Hristos a pățimit cu Trupul, înarmându-vă și pre voi cu gândul acesta: că cine a suferit cu trupul împotriva păcatului, nu va mai trăi vremea ce o are în trup după poftele oamenilor, ci după voia Lui Dumnezeu.

31. Destul este că, în vremurile trecute, ați făcut cu desăvârșire voia noroadelor, umblând în desfrânări, în poftă, în beții, în ospețe fără măsură, în petreceri cu vin mult și întru slujirea altor dumnezei. De aceea oamenii se miră că voi nu vă mai însoțiți cu ei în aceeași revărsare a deșertăciunii și din pricina aceasta vă hulesc.

32. Ei (cei curați) își vor da seama înaintea Celui Preacurat, că spre aceasta s-a binevestit Evanghelia, ca să nu fie judecați ca oameni, după trup, dar să vieze pentru Dumnezeu cu duhurile lor curate, precum zice Domnul: „Căci n-am venit ca să judec lumea ci ca să mântuiesc lumea”.

33. Sfârșitul fiecăruia este neprevăzut și de aceea fiți cu mintea întreagă și privegheați în rugăciune; dar, mai presus de toate, fiineți din răspuseri la dragostea dintre voi, pentru că dragostea spală multime de păcate.

34. Fiți, între voi, iubitori de străini, fără cârtire. După darul pre care l-a primit fiecare, sluiți unii altora, ca niște buni chivernisitori ai Darului celui de multe feluri al Lui Dumnezeu. Dacă vorbește cineva cu cuvintele lui, să fie ca ale Lui Dumnezeu; dacă slujește cineva, slujba lui să fie ca din puterea pre care o dă Dumnezeu, pentru ca întru toate Dumnezeu să se slăvească prin Iisus Hristos, Căruia Îi este slava și stăpânirea în vecii vecilor. Amin.

35. Iubiților, nu vă mirați de focul aprins între voi spre ispitire, ca și cum vi s-ar întâmpla ceva străin, ci, întrucât sunteți părtași la suferințele Lui Hristos, bucurați-vă, pentru ca și la arătarea slavei Lui să vă bucurați cu bucurie mare.

36. De sunteți ocărâți pentru numele Lui Hristos, fericiți sunteți, căci Duhul slavei și al Lui Dumnezeu viu este peste voi; de către unii El se hulește, iar de voi se preaslăvește.

37. Pentru aceasta, nimeni dintre voi să nu cumva să fie ucigaș, sau fur, sau făcător de rele, sau ca un râvnitor de lucruri străine; iar de suferă pentru că este creștin, să nu se rușineze, ci să-l preaslăvească pre Dumnezeu, pentru numele acesta.

38. Domnul a zis: „oare ați descoperit începutul ca să căutați sfârșitul? Căci în locul unde este începutul, acolo va fi și sfârșitul. Ferice de cel care să întru început, căci el va cunoaște sfârșitul și nu va gusta moartea”.

39. Dar, ce sfârșit va avea cel ce a cunoscut Evanghelia și nu o urmează? Dacă noi abia ne mântuim, ce va fi cu cei necredincioși și pătimiși?

40. D aceea, și cei ce umblă după voia Lui Dumnezeu, să-și încredințeze Lui, credinciosului Ziditor, sufletele lor, săvârșind fapte bune, precum zice Domnul: „dacă veți fi lumești în trup și în fapte, nu veți afla mântuirea. Dacă nu veți face lumină din lumină, nu îl veți vedea pre Tatăl”.

41. Iar pre episcopii și diaconii dintre voi îi rog ca unul ce sunt împreună-Apostol și mărturisitor al Lui Hristos și părtaș al aceluiași Duh Sfânt care ni s-a dat întru slavă: păziți Biserica

Lui Dumnezeu; cercetați-o, nu cu robiri, ci cu voia cea bună, întru dragostea Lui Dumnezeu, iar nu care cumva spre vreun câștig, ci fără de foloase trupești.

42. Să nu vi se pară că sunteți stăpâni peste Biserică, ci pildă făcându-vă tuturor. Iar când veți merge înaintea mai Marelui episcopilor, veți lua cununa cea neveștejită a mântuirii. Tot așa și voi, creștini iubii, fii duhovnicești, urmați episcopii și diaconii și toți, unii față de alții, îmbrăcați-vă cu smerenie, pentru că Dumnezeu nu iubeste mândria și Darul lucrează întru cei smeriți.

43. Deci, smeriți-vă față de Dumnezeu, ca El să vă înalțe în vremea cea rânduită, dacă îi lăsați Lui toată grija voastră, precum zice Hristos: „decî, nu duceți grijă, întrebându-vă: ce vom mânca, ori ce vom bea, ori cu ce ne vom îmbrăca? Că

după toate acestea se străduiesc noroadele; știe doar Tatăl vostru Cel ceresc că aveți nevoie de ele”.

44. Fiți tari în credință și împotriva ispititorului, deși trăiți întru această lume. Lupta voastră va fi desăvârșită după puțină vreme și vă veți face necintinți în tărie. Dați slavă Lui Dumnezeu, a căruia este puterea în vecii vecilor. Amin.

45. V-am scris aceste puține lucruri, prin Apostolul Silvan, pe care îl socotesc un frate adevărat, ca să vă mărturisesc că adevăratul Dar al Lui Dumnezeu este acesta în care stați, în Biserică cea aleasă.

46. Împreună și cu fiul meu, Marcu, vă îmbrățișez și voi, îmbrățișați-vă unul pe altul, cu dragoste Sfântă. Pace vouă tuturor, celor întru Hristos Iisus! Amin.

EPISTOLA DE DESPĂRTIRE, CĂTRE ÎNTREAGA BISERICĂ

1. Petru, Apostol al Lui Iisus Hristos, celor ce prin dreptatea Dumnezeului nostru și a Mântuitorului Iisus Hristos, au dobândit o credință de același preț cu a noastră. Dar vouă și pacea să se înmulțească, întru cunoștința Lui Dumnezeu și a Lui Iisus, Domnul nostru.

2. Dumnezeiescul Lui Duh Sfânt ne-a dăruit toate cele ce sunt spre viață și spre bună cucernicie, făcându-ne să-L cunoaștem pe Cel ce ne-a chemat prin slava Sa, prin care El ne-a rânduit mari și neprețuite făgăduințe; ca prin ele să ne facem părtași dumnezeieștii firi, depărtându-ne de deșertăciunea lumii întru care eram.

3. Puneți și din partea voastră toată sânguința și adăugați la credința voastră: fapta bună; iar la fapta bună: cunoștința; la cunoștință: curăția; la curăție: răbdarea; la răbdare: evlavia; la evlavie: iubirea frățească, iar la iubirea frățească: dragostea.

4. Căci dacă aceste lucruri sunt în voi și tot sporesc, ele nu vă vor lăsa nici trândavi, nici fără roade în cunoașterea Domnului nostru Iisus Hristos. Iar cel ce nu are acestea este slab văzător și orb și s-a întors la cele rătăcitoare întru care era înainte.

5. Pentru aceea, fraților, siliți-vă cu atât mai vârtos să faceți temeinică chemarea și alegerea voastră, căci, făcând acestea, nu veți greși niciodată. Că așa vi se va da cu bogăție intrarea în Raiul veșnicilor bunătați. Drept aceea, vă voi aminti pururea cuvântul Evangheliei, cu toate că îl cunoașteți și sunteți întăriți întru adevărul în care stați.

6. Socotesc, dar, că este drept, câtă vreme sunt în această Biserică împreună cu voi, să vă țin treji, prin aducerea aminte, fiindcă știu că degrabă voi lepăda lumea aceasta, precum mi-a arătat Domnul nostru Iisus Hristos.

7. Dar mă voi sili ca, și după plecarea mea, să vă amintiți necontenit de acestea, pentru că noi v-am adus la cunoștință Evanghelia Domnului nostru Iisus Hristos și învățăturile Lui, nu luându-ne după basme meșteșugite, ci din cele pre care ni le-a grăit El.

8. Căci El a primit de la Dumnezeu Tatăl cinste și slavă atunci când, din înălțimea slavei, un glas ca acesta a venit către El: „Tu ești Fiul Meu cel iubit, întru Tine am binevoit” și apoi a început să ne propovăduiască.

9. Pre Acest glas noi l-am auzit, pogorându-se din cer, pe când eram cu Domnul în munte, ca o făclie ce strălucește în loc întunecos, până când va străluci ziua și Luceafărul va răsări în inimile noastre.

10. Aceasta nu s-a făcut din voia omului, ci pentru sfințirea oamenilor a grăit Dumnezeu, trimițând Duhul Sfânt. Dar, de la început au fost între noi și ucenici mincioși care s-au îndepărtat de la început; după cum și între voi vor fi, care vor strecura eresuri pierzătoare și tăgăduind chiar pe Domnul care odinioară îi chemase și pre ei la luminare, de care îndepărtându-se, și-au pierdut sufletele.

11. Mulți se vor lua după învățăturile acestor ucenici rătăcitori și din pricina lor, calea adevărului va fi străină multora și din pofta lor de avere și cu cuvinte roboitoare, ei vor ademeni o mare parte din cei odinioară fii ai Bisericii, spre osânda lor și a celor ce-i vor urma.

12. Căci ei pre însuși Dumnezeu nu l-au ascultat și cu ispititorul s-au învoit a mere, legându-se cu legăturile întunerului minții; s-au dat să fie înspăimântați de judecăți și judecători, întocmai lumii celei vechi care s-a îndepărtat de Adam și de cele opt propovăduiri ale dreptății.

13. Căci de acesta s-au îndepărtat strămoșii lor, care prin ce vedeau și prin ce auzeau își chinuiau sufletele lor din pricina învățăturilor întunecate. Căci Dumnezeu poate să-l scoată din ispite pre cel credincios, iar pre cel nedrept să-l lase deoparte să se teamă.

14. Dar mai vârtos pre cei ce umblă după chinuirea cărnii (adică trupului) lor, poftind în toată vremea și disprețuind cele folositoare. Aceștia sunt îndrăzneți, îngâmfați, necutremurați la hulirea adevăratului Dumnezeu, pe când îngerii, deși sunt mai mari în tărie și în putere, nu aduc în fața Domnului judecată defăimătoare împotriva lor.

15. Aceștia ca niște dobitoace fără de minte, cu sforile robiei legați spre nimicire, hulesc cele pre care nu le cunosc. Ei înșiși fiind nedrepti își vor lua plata nedreptății, socotind o plăcere chinuirea de fiecare zi. Ei se pătează și se ocărăsc pre ei înșiși, pentru că așa le place, în rătăcirea lor, poftind să ospăteze cu voi la masă tocmai să vă rătăcească.

16. Având ochii plini de întunerul eresului și fiind roboți de patimă, ei amăgesc sufletele celor nestatornici, în vreme ce inima lor este deprinsă cu lăcomia și cu afurisirile (blestemele). Căci rătăcind de la calea dreptății, au apucat pre calea jidovească, a fiilor lui Avraam, care de la început a iubit plata nedreptății.

17. Acesta a primit mustrea cea veșnică, căci mergea fără de minte, precum dobitoacele necuvântătoare și întru nebunia

proorocirilor. El și fii săi sunt izvoare fără de apă și nori fără de furtună, cărora li se păstrează în vecii vecilor întunericul cel nepătruns. Căci roșind proorociri mândre și deșarte, ei momesc întru poftele trupului, cu eresuri, pre cei care de abia au scăpat de cei ce viețuiesc în răutate.

18. Ei le făgăduiesc libertatea, fiind ei înșiși întru o robie stricătoare de suflet, fiindcă ceea ce te biruiește, aceea te și stăpânește. Căci dacă au scăpat de întinaciunile lumii, prin cunoașterea Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, iarăși se întorc în vechile rătăcirii și așa se robesc.

19. Robirile lor cele de pre urmă li s-au făcut mai rele decât cele dintâi. Căci mai bine era pentru ei să nu fi cunoscut calea dreptății, decât, după ce au cunoscut-o, să se întoarcă de la Sfânta Evanghelie, dată lor, înapoi la poruncile roboitoare ale oamenilor, precum porcul ce se scaldă înapoi în mocirlă.

20. Iubiților frați, aceasta este acum a doua epistolă pre care v-o scriu. În aceste cuvinte caut să vă trezesc, ca să amintesc dreptei voastre priceperi de cuvintele cele pline de răutate de mai înainte grăite de prooroci și să rămâneți întru Evanghelia Domnului și Mântuitorului, dată vouă prin Apostolii voștri.

21. Întâi trebuie să știți că, în zilele de apoi, vor veni, cu batjocură, batjocoritorii care vor umbla după poftele lor și vor zice: a cui este făgăduința venirii Lui Hristos? Că de când au adormit părinții lor, toate așa au rămas, ca de la începutul făpturii. Căci ei în chip voit uită aceasta, că cerurile erau de demult și că pământul s-a încheag, la cuvântul Lui Dumnezeu din apă și peste apă, iar acum prin apă se curăță sufletul de robia cea veche, înecându-se lumea cea veche.

22. Cerurile de acum și pământul sunt ținute prin același cuvânt și păstrate spre osândirea cea veșnică a celor ce rătăcesc în credința cea greșită. Și dintre toate, aceasta să nu vă rămână neștiută, iubiților frați, că înaintea Domnului, o mie de ani este ca și o singură zi și o zi ca o mie de ani.

23. Domnul nu întârzie cu făgăduința Sa, după cum socotesc unii că este întârziere, ci îndelung răbdă pentru voi, nevrând să piară ceva, ci toți să vină întru lumină. Iar ziua Domnului va veni când norii se vor înluna.

24. Deci, dacă toate cele lumești se vor desființa, cât de mult vi se cuvine vouă să umblați întru viața sfântă și în cucernicie, așteptând și grăind despre zilele venirii Domnului, din pricina Căruia cerurile se vor lumina.

25. Dar noi așteptăm potrivit făgăduința Lui Dumnezeu, cerurile înnoite și pământul nou, în care locuiește dreptatea. Deci, așteptând acestea, sârğuivi-vă să fiți aflați de El în pace, fără prihană și fără de vină, în îndelunga răbdare a Domnului nostru.

26. Pre aceasta socotindu-o drept mântuire, precum v-au scris și ceilalți Apostoli după luminarea Duhului Sfânt peste ei, întru care sunt câteva lucruri greu de înțeles, pre care unii neîntăriți și neștiutori le rătălmăcesc, unindu-le cu celelalte rătăcitoare scrieri, spre a lor pierzare.

27. Deci, voi, iubiții mei frați, cunoscând acestea de mai înainte, păziți-vă, ca nu cumva lăsându-vă târați de rătăcirea celor fără de lumină, să cădeți din întărirea voastră, ci crescând în Darul Duhului Sfânt, să cunoașteți mai vârtos Evanghelia Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, a căruia este slava, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.



PARȚEA A DOUA – EPISTOLELE SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

EPISTOLA ÎNTÂI CĂTRE EPISCOPUL TIMOTEI

1. Pavel, Apostol din dragostea Lui Dumnezeu și cu nădejde în Mântuitorul nostru Iisus Hristos, îi scriu lui Timotei, adevărat fiu în credință: Dar și pace de la Dumnezeu Tatăl, de la Hristos Iisus, Domnul nostru și de la Duhul Sfânt.

2. Când am plecat în Macedonia, te-am îndemnat să rămâi în Efes, ca să-i povățuiești pre unii să nu învețe o altă învățătură, nici să ia aminte la basme și la nesfârșite înșirări de rătălmăciri, care aduc mai degrabă certuri, decât lucrarea mântuitoare a Lui Dumnezeu, cea întru credință.

3. Roadele acestei întăriri este din dragostea inimii curate, din cuget bun și din credință nefățarnică, de la care unii rătăcind s-au întors spre deșartă vorbire, voind să fie povățuitori întru rătăcire cu legea cea veche, dar neînțelegând nici cele pre care le spun ei înșiși, nici cele pentru care dau mărturie.

4. Dumnezeiasca Evanghelie este poarta bunăătății și oricine intră pre ea, se folosește. Știind aceasta, căci ea nu este dată pentru că înaintea ei ar fi fost drepti, ci pentru că erau rătăciți din pricina răzvrătirii; pentru necredințioși și rătăciți, pentru ucigași de oameni, pentru desfrânați, pentru sodomiți, pentru vânzători de oameni, pentru mincinoși, pentru cei care jură și grăiesc strâmb și pentru tot ce stătea departe de adevăr, iar nu

întru Cuvântul slavei fericitului Dumnezeu, Cel ce ne-a înnoit pre noi.

5. Mulțumesc Celui ce ne-a întărit, Lui Hristos, Domnul nostru, că ne-a socotit credințioși și ne-a chemat întru lumina Evangheliei, pre mine, care mai înainte huleam, prigoneam și batjocoream și pre voi pre toți, care în necredința noastră – de atunci – lucrăm întru neștiință.

6. A rodit foarte mult sămânța Darului Domnului nostru, împreună cu credința și cu dragostea cea întru Hristos Iisus, care a venit în lume să-i mântuiască pre cei păcătoși, dintre care întâiul sunt eu.

7. Vrednic să-l credem și să-l primim este cuvântul că Hristos a venit în lume ca să-i mântuiască pre cei rătăciți. De aceea am fost adus la credința adevărului, ca Iisus Hristos să arate mai înainte în mine toată îndelunga Sa răbdare, ca pildă celor ce vor crede în el, spre viața cea veșnică; iar Lui Dumnezeu, făcătorul a toate și cel din veșnicie, fie cinste și slavă în vecii vecilor. Amin.

8. Această scrisoare ți-o încredințez ție, frate Timotei, ca biruința ta să fie bună, după cuvântul Mântuitorului care zice: „îndrăzniți căci Eu am biruit lumea”. Având cuget bun și

credința cea curată dintru care unii au căzut, lepădându-o, precum Imeneu și Alexandru (altul decât fiul lui Simeon), care s-au dat ispititorului și acum propovăduiesc hulă.

9. Vă îndemni, deci, înainte de toate, să vă rugați cu mulțumiri pentru toți oamenii, ca să petrecem viață pașnică și liniștită întru toată cucernicia și bună-cuviința; căci acesta este lucrul bun și primit înaintea Lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, care voiește ca toți oamenii se să măntuiască și la cunoștința adevărului să vină.

10. Unul este Dumnezeu și unul este Mijlocitorul între Dumnezeu și oameni, Hristos Domnul, care S-a dat pre Sine pentru noi toți, după mărturia adusă cu puțină vreme înainte. Spre aceasta am fost pus propovăduitor și Apostol, în credință și în adevăr.

11. Vreau, deci, ca bărbaiții să se roage în tot locul, ridicând mâini neprihănite, fără de mânie și fără șovăire; asemenea și femeile, în îmbrăcăminte cuviniocasă, făcându-și lor podoabă din cumiuntenie, nu din păr împletit și din aur, sau din mărgăritare, sau din veșminte de mult preț; ci, din fapte bune, precum se cuvine unor femei iubitoare de Dumnezeu.

12. Așa fiind femeia, liniștită și cucernică, să învețe cele pre care le grăiește Hristos, nici să stăpânească pre bărbaiții lor, nici să fie stăpânite, ci să trăiască întru dragoste. Căci Adam a fost zidit împreună cu Eva, precum învață Domnul, că:

13. „De la începutul făpturii, bărbat și femeie i-a făcut Dumnezeu. De aceea va lăsa omul pre tatăl său și pre mama sa și se va lipi de femeia sa. Și vor fi amândoi un trup; așa că nu mai sunt doi, ci un trup. Deci ceea ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu mai despartă.”

14. Vrednic de crezare, este cuvântul: de vine cineva spre episcopie, bun lucru dorește. Se cuvine, dar, ca episcopul să fie fără de prihană, bărbat al unei singure femei, veghetor, înțelept, cuvinioc, iubitor, destoinic să-i învețe pre alții, nebețiv, nedepriș să bată, neagonisitor de câștig urât, ci blând, pașnic, neiubitor de argint, bine chivernisind casa lui și având copii ascultători, cu toată bună-cuviința.

15. Căci dacă nu știe cineva să-și rânduiască propria lui casă, cum va purta grijă de Biserica Lui Dumnezeu? Episcopul să nu fie de curând botezat, ca nu cumva, fălindu-se, să cadă în osânda ispititorului. Dar el trebuie să aibă și mărturie bună de la cei din afară, ca să nu cadă în ocară și în cursa potrivnicului.

16. Diaconii, de asemenea, trebuie să fie cucernici, nu vorbind în două feluri, nu dedați la vin mult, neagonisitori de câștig urât, păstrând taina credinței în cuget curat. Dar și aceștia să fie mai întâi cercetați, apoi, dacă se dovedesc fără prihană, să fie diaconiți.

17. Femeile lor de asemenea să fie cuviniocase, necelevitoare, cumpătate, credințioase întru toate. Diaconul să fie bărbat al unei singure femei, să-și chivernisească bine casa și pre copiii săi. Căci cei ce slujesc întru bunătate, rang bun dobândesc și mult curaj în credința cea întru Hristos Iisus.

18. Îți scriu aceasta nădăjduind că voi veni la tine fără întârziere; ca să știi, dacă zăbovesc, cum trebuie să petreci în Biserica Lui Dumnezeu, stâlpul și temeliala adevărului. Și cu adevărat, mare este taina dreptei credințe: Dumnezeu S-a arătat în Trup, S-a descoperit întru Duhul, a fost văzut de Apostoli, S-a propovăduit și a fost crezut în lume și S-a înălțat întru slavă.

19. Dar Duhul grăiește lămurit că, în vremurile cele de apoi, unii se vor depărta de la credință, luând aminte la duhurile cele

înșelătoare și la învățăturile demonilor, prin fățarnicia unor minciñoși, care sunt însemnați cu fierul înroșit în cugetul lor.

20. Aceștia opresc de la căsătorie și de la unele bucate, pre care Dumnezeu le-a făcut, spre gustare cu mulțumire, pentru cei credințioși și pentru cei ce au cunoscut adevărul, pentru că orice făptură a Lui Dumnezeu este bună și nimic nu este de lepădat, dacă se ia cu mulțumire; căci se sfințește prin cuvântul Lui Dumnezeu și prin rugăciune.

21. Punându-le înaintea fraților acestea, vei fi bun slujitor al Lui Hristos Iisus, hrănindu-te cu cuvintele credinței și ale buneii învățături căreia ai urmat; iar de basmele cele lumești și băbești, ferește-te și deprinde-te cu dreapta credință.

22. Căci deprinderea trupească la puțin folosește, dar dreapta credință spre toate este de folos, având făgăduința vieții de acum și a celei ce va să vină. Vrednic de credință este acest cuvânt și vrednic de toată primirea, fiindcă pentru aceasta ne și ostenim și suntem ocărăți și ne luptăm, căci ne-am pus nădejdea în Dumnezeul cel viu, Care este Mântuitorul tuturor creștinilor.

23. Aceștia să-i înveți și pre ai tăi și nimeni să nu disprețuiască tinerețile tale, ci fă-te pildă de credință cu cuvântul, cu purtarea, cu dragostea, cu duhul și cu curăția. Până voi veni eu, ia aminte la citit, la îndemnat și la învățatură.

24. Nu fi nepăsător față de Darul care este întru tine, care ți s-a dat prin punerea mâinilor mele. Cugetă la acestea, ține-te de acestea, ca roada ta să fie vădită tuturor. Ia aminte la tine însuși și la învățatură; stăruie în acestea, căci, făcând astfel, și pre tine te vei măntui și pre cei care te ascultă.

25. Pre cel bătrân să nu-l înfrunți, ci să-l îndemni ca pre un părinte; pre cei tineri, ca pre frați; pre femeile bătrâne îndeamnă-le ca pre niște mame, pre cele tinere ca pre niște surori, în toată curăția.

26. Pre văduve cinstește-le, dar pre cele cu adevărat văduve. Dacă vreo văduvă are copii sau nepoți, aceștia să se învețe să cinstească mai întâi casa lor și apoi să dea răsplătire părinților, pentru că lucrul acesta este bun și primit înaintea Lui Dumnezeu.

27. Cea cu adevărat văduvă și rămasă singură are nădejdea în Dumnezeu și stăruiește în rugăciuni, noaptea și ziua. Ia cele care trăiesc în desfătări, deși sunt vii, sunt moarte sufletește. Și pre acestea (tu) le întoarce ca ele să fie fără de prihană.

28. Oricine să poarte grijă de cei ai caselor lor, să nu se lepede de credință, ca să nu fie mai răi decât păgânii. Deci, să fie înscrisă între văduve cea care nu are mai puțin de șizeci de ani și a fost femeia unui singur bărbat; dacă are mărturie de fapte bune: dacă a crescut copiii, dacă a fost primitoare de străini, dacă a venit în ajutorul celor strămtorați și dacă s-a ținut stăruitoare spre tot lucrul cel bun.

29. Ferește-te de văduvele cele tinere; căci atunci când poftele le îndepărtează de Hristos, vor să se mărite. Așa își agonisesc osânda pentru că au călcat nunta cea dintâi. Dar în același timp se învață să fie leneșe, cutreierând casele, și nu numai leneșe, ci și guralive și iscoditoare, grăind cele ce nu se cuvin de vorbit.

30. Vreau deci ca văduvele tinere să se mărite, să aibă copii, să-și vadă de case, și să nu dea potrivnicului nici un prilej de ocară. Căci unele s-au și abătut, ca să se ducă după ispititor.

31. Dacă vreun creștin sau vreo creștină are în casă văduve, să aibă grijă lor, ca Biserica să nu fie împovărată, ci să poată ajuta pre cele cu adevărat văduve.

32. Preoții, care își țin bine rânduiala, să se învrednicească de îndoită cinste, mai ales cei care se ostenesec cu cuvântul și cu învățătura. Pentru că zice Evanghelia: „vrednic este lucrătorul de plata sa”. Pără împotriva preotului să nu primești, fără numai de la doi sau trei martori. Pe cei ce păcătuiesc muștră-i de față cu toți, ca și ceilalți să aibă cunoaștere.

33. Te îndemn stăruitor înaintea Lui Dumnezeu și a Lui Iisus Hristos, ca să păzești acestea, fără a lua o hotărâre grăbită, ca nu cumva să faci vreo nedreptate. Nu-ți pune mâinile degrabă peste nimeni, nici nu te face părtaș la păcatele altora, ci păstrează-te curat. Păcatele unor oameni sunt vădite, dar ale altora însă sunt ascunse. Tot așa și faptele cele bune sunt vădite, iar cele ce sunt alffel, nu se pot ascunde.

34. Iar de învață cineva altă învățătură și nu se ține de cuvintele cele sănătoase ale Domnului nostru Iisus Hristos și de învățătura cea după dreapta credință, acela este un îngâmfat, care nu știe nimic, suferind de boala discuțiilor și a certurilor de cuvinte, din care pornesc: gâlceava, invidia, defăimări, bănuieli viclene, certuri necurmăte ale oamenilor stricați la minte și lipsiți de adevăr, care socotesc că evlavia este un mijloc de câștig. Depărtează-te de unii ca aceștia.

35. Și, în adevăr, evlavia este mare câștig, dar atunci când ea se îndestulează cu ce are. Pentru că noi n-am adus nimic în lume, tot așa cum nici nu putem să scoatem ceva din ea afară; ci, având hrană și îmbrăcăminte cu acestea vom fi îndestulați.

36. Cei ce vor să se îmbogățească, dimpotrivă, cad în ispită și în cursă și în multe pofte nebunești și vătămătoare, ca unii care cufundă pre oameni în ruină și în

pierezare. Că iubirea de argint este rădăcina tuturor relelor și cei ce au pofțit-o cu înfocare au rătăcit de la credință și s-au strâpuns cu multe dureri.

37. Pre cei bogați în veacul de acum, învață-i să nu-și pună nădejdea în bogăția cea trecătoare, ci în Dumnezeu cel viu, Care ne dă cu belșug toate, spre îndulcirea noastră; să facă ce este bine, să se înavuțească în fapte bune, să fie din inimă darnici, agonisindu-și lor bună temelie în veacul viitor, ca să dobândească, cu adevărat, viața cea veșnică.

38. Frate Timotei, păzește Biserica ce ți s-a încredințat, păzește-te de vorbirile deșarte și lumești și de cuvintele celor ce rătăcesc de la adevăr, mărturisind știința mincinoasă. Dar tu, omule al Lui Dumnezeu, fugi de acestea și urmează dreptatea, evlavia, credința, dragostea, răbdarea și blândețea.

39. Încununează-te cu biruința prin credință, dobândește viața cea veșnică la care ai fost chemat și pentru care ai dat bună mărturie înaintea multor martori. Darul Duhului Sfânt să fie cu tine.

40. Înaintea Lui Dumnezeu, Cel ce aduce toate la viață, și înaintea Lui Iisus Hristos, Cel ce ne-a învățat Cuvântul Lui Dumnezeu, să te păzești fără de pată, fără de vină, până la arătarea Domnului nostru Iisus Hristos, pre care, la timpul cuvenit, o va arăta Cel ce Singur are nemurire și locuiește întru lumină neapropiată; pre Care nu L-a văzut nimeni dintre oameni, nici nu poate să-L vadă; a Căruia este cinstea și puterea cea veșnică. Amin.

EPISTOLA A DOUA CĂTRE EPISCOPUL ȘI APOSTOLUL TIMOTEI

1. Pavel, Apostol din voia Lui Dumnezeu, după făgăduința vieții care este în Hristos Iisus, Episcopului Timotei: Dar de la Duhul Sfânt, pace de la Dumnezeu-Tatăl și de la Hristos Iisus, Domnul nostru!

2. Mulțumesc Lui Dumnezeu, Căruia Îi slujesc cu cuget curat, că te pomenesc neîncetat, zi și noapte, în rugăciunile mele. Și pentru că Îmi este dor de tine, doresc mult să te revăd, ca să mă umplu de bucurie.

3. Îmi aduc iarăși aminte de credința ta neprefăcută, care, precum s-a sălășluit întâi în bunica ta Loida și în mama Eunichia, tot așa, sunt încredințat, că și întru tine. Din această pricină, îți amintesc să aprinzi și mai mult Darul Lui Dumnezeu, care este întru tine, prin punerea mâinilor mele.

4. Căci Dumnezeu nu ne-a dat duhul temerii, ci al tăriei și al dragostei și al înțelepciunii. Deci, nu te rușina de a-L mărturisi pre Domnul nostru, nici de mine, cel pus în lanțuri pentru El, ci pătimește împreună cu mine pentru Evanghelie după puterea de la Dumnezeu.

5. El ne-a mântuit și ne-a chemat cu chemare sfântă, nu după faptele noastre, ci după a Sa hotărâre și după Darul ce ne-a fost dat în Hristos Iisus, mai înainte de începutul veacurilor, iar acum s-a dat pre față prin arătarea Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Cel ce a nimicit moartea și a adus la lumină viața și nemurirea, prin Evanghelie.

6. Spre aceasta am fost pus propovăduitor și apostol și învățător. Din această pricină și sufăr toate acestea; dar nu mă rușinez, că știu în Cine am crezut și sunt încredințat că puternic

este să păzească comoara ce mi-a încredințat, până în ziua aceea.

7. Ține dreptarul cuvintelor sănătoase pre care le-ai auzit de la mine, cu credința și cu iubirea ce este în Hristos Iisus. Biserica cea bună ce ți s-a încredințat, păzește-o cu ajutorul Sfântului Duh, Care sălășluiește întru noi.

8. Tu știi că toți cei din Asia s-au lepădat de mine, între care Fighel și Ermoghen. Domnul să aibă grijă de casa lui Onisifor, căci de multe ori m-a întărit și de lanțurile mele nu s-a rușinat; ci venind la Roma, cu multă osârdie m-a căutat și m-a găsit. Să-i dea Domnul ca, în ziua aceea, să afle mântuire. Și cât de mult m-a sprijinit el în Efes, tu știi prea bine.

9. Tu, deci, fiul meu, întărește-te în Darul care este în Hristos Iisus, și cele ce ai auzit de la mine, cu mulți martori de față, acestea le încredințează la oamenii credincioși, care vor fi destoinici să-i învețe și pre alții.

10. Înțelege cele ce-ți grăiesc, căci Domnul îți va da pricepere în toate. Adu-ți aminte de Iisus Hristos, Care a înviat din morți, după Evanghelie, pentru Care sufăr până și lanțuri ca un făcător de rele; dar cuvântul Lui Dumnezeu mă face liber.

11. De aceea toate le rabd, pentru cei aleși, ca și ei să aibă parte de

mântuirea care este întru Hristos Iisus și de slava veșnică. Vrednic de crezare este cuvântul: căci dacă am murit împreună cu El, vom și învia împreună cu El.

12. Dacă rămânem întru El, vom și dobândi mântuirea Lui; de-L vom ocoli, și El ne va ocoli pre noi. Dacă nu-l suntem

credincioși, El rămâne credincios, căci nu poate să Se tăgăduiască pre Sine însuși.

13. Amintește-te acestea celorlalți și îndeamnă-i stăruitor înaintea Lui Dumnezeu, să nu se certe pe cuvinte, ceea ce la nimic nu folosește, decât la pierzarea sufletelor. Silește-te să te arăți lucrător de fapte bune înaintea Lui Dumnezeu cu față luminată, drept învățând cuvântul adevărului.

14. Iar de deșartele vorbiri lumești, ferește-te; căci ele vor spori nelegiuirea tot mai mult. Cuvântul lor se va risipi ca putregaiul. Dintre ei sunt Imeneu și Filet, care au rățâcit de la adevăr, zicând că învierea vreunor morți s-a petrecut, și schimbă cuvântul Evangheliei.

15. Dar temelie cea tare a Lui Dumnezeu stă neclintită, având cuvântul Evangheliei, care zice: „Feriți-vă de proorocii mincinoși, care vin la voi în haine de oi, iar pre dinăuntru sunt lupi răpitori. După roadele lor îi veți cunoaște. Au doară culeg oamenii struguri din spini sau smochine din mărcini?”

16. Iar într-o casă mare nu sunt numai vase de aur și de argint, ci și de lemn și de lut; și unele sunt spre cinste, iar altele spre necinste. Deci, de se va curăți cineva pre sine de acestea, va fi vas de cinste, sfințit, de bună trebuință Bisericii, potrivit pentru tot lucrul bun.

17. Fugi de poftele tinereților și urmează dreptatea, credința, dragostea, pacea cu cei ce cheamă pre Domnul din inimă curată. Ferește-te de întrebările nebunești, știind că dau prilej de ceartă.

18. Un slujitor al Domnului nu trebuie să se certe, ci să fie blând față de toți, destoinic să dea învățătură, îngăduitor, certând cu blândețe pre cei ce stau împotriva, că doar le va da Dumnezeu lumină spre cunoașterea adevărului, și ei să scape din cursa ispititorului, de care sunt prinși pentru a-i face voia.

19. Și aceasta să știi că, în zilele din urmă, vor veni vremuri grele; că vor fi oameni iubitori de sine, iubitori de arginți, lăudaroși, făloși, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără cucernicie, lipsiți de dragoste, neînduplecați, clevețitori, neînfrânați, cruzi, ne iubitori de bine, trădători, necuviincioși, mândri, iubitori de desfătări mai mult decât iubitori de Dumnezeu, având înfățișarea adevăratei credințe, dar tăgăduind puterea ei. Depărtează-te și de aceștia.

20. Căci dintre aceștia sunt cei ce se vâra prin case și robec femeiuști împovărate de păcate și purtate de multe feluri de pofte, mereu învățând și neputând niciodată să ajungă la cunoașterea adevărului.

21. Tu însă mi-ai urmat în învățătură, în purtare, în năzuință, în credință, în îndelungă răbdare, în dragoste, în stăruință, în prigonirile și suferințele care mi s-au făcut în Antiohia, în Iconiu, în Lистра; câte prigoniri am răbdat! și din toate m-a izbăvit Domnul.

22. Toți care voiesc să trăiască cucernic în Hristos Iisus vor fi prigoniti. Iar oamenii răi și amăgitori vor merge spre tot mai rău, rătăcind pre alții și rătăciti fiind ei înșiși. Tu însă rămâi în cele ce ai învățat și de care ești incredințat, pentru că știi de la cine le-ai învățat, și fiindcă de mic copil cunoști Evanghelia, care poate să te înțeleptească spre mântuire, prin credința cea întru Hristos Iisus.

23. Toată Evanghelia este insuflată de Dumnezeu și de folos spre învățătură, spre îndreptare, spre înțelepțirea cea întru dreptate, astfel ca omul Lui Dumnezeu să fie desăvârșit, bine pregătit pentru orice lucru bun.

24. Eu te îndemn deci stăruitor în fața Lui Dumnezeu și a Lui Hristos Iisus, propovăduiește cuvântul, stăruiește cu timp și fără de timp, cu toată îndelunga-răbdare și învățătura. Căci va veni o vreme când nu vor mai suferi învățătura Evangheliei, ci își vor grămădi învățători după poftele lor, își vor întoarce auzul de la adevăr și se vor abate către basme.

25. Tu fii treaz în toate, suferă răul, fă lucru de apostol, slujba ta fă-o pre deplin. Căci eu de-acum mă jertfesc și vremea despărțirii mele s-a apropiat. Lupta cea bună m-am luptat, călătoria am săvârșit, credința am păzit.

26. De acum mi s-a gătit cununa dreptății, pre care Domnul îmi va da-o în ziua aceea, și nu numai mie, ci și tuturor celor ce au iubit arătarea Lui. Grăbește-te să vii curând la mine, căci Dima, iubind veacul de acum, m-a lăsat și s-a dus la Tesalonic, iar pre Crescent l-am trimis în Galatia, pre Tit în Dalmația și pre Tihiac la Efes. Erast a rămas în Corint; pre Trofim l-am lăsat în Milet, fiind bolnav. Numai Luca este cu mine.

27. Ia-l pre Marcu și adu-l cu tine, căci îmi este de folos să-l mai văd. Când vei veni, adu-mi felonul pre care l-am lăsat în Troada, la Carp, precum și cărțile, mai ales pergamentele.

28. Să știi că Alexandru arămarul (nu fiul lui Simon), mi-a făcut multe rele; Domnul să-l lumineze. Păzește-te și tu de el, căci s-a împotrivit foarte mult cuvântărilor noastre. La întâia mea apărare, nimeni nu mi-a venit într-ajutor, ci toți m-au părăsit. Nu le port mâhnire, căci i-am și iertat.

29. Doar Domnul mi-a stat într-ajutor și m-a întărit, pentru ca, prin mine, Evanghelia să fie pre deplin vestită și s-o audă toate noroadele; iar eu am fost izbăvit din gura leului. Domnul mă va izbăvi de orice lucru rău și mă va mântui, în împărăția Sa cerească. Lui fie slava în vecii vecilor. Amin!

30. Îmbrățișează-i pre Priscila și pre Acvila și casa lui Onisifor. Silește-te să vii mai înainte de începutul iernii. Te îmbrățișează Eubul și Pudențiu, Lin și Claudia și frații toți. Domnul Iisus Hristos să fie cu duhul tău. Darul Duhului Sfânt să fie cu voi cu toți. Amin.

EPISTOLA CĂTRE FILIPENI

1. Pavel și Timotei, Apostoli ai Lui Hristos Iisus, tuturor fraților celor ce sunt în Filipe, împreună cu episcopii și diaconii lor: Dar vouă și pace, de la Dumnezeu, Tatăl nostru, de la Domnul Iisus Hristos și de la Duhul Sfânt.

2. Mulțumesc Dumnezeului nostru, ori de câte ori îmi amintesc de voi, căci totdeauna, în toate rugăciunile mele, mă rog pentru voi toți, cu bucurie, pentru împărțășirea voastră întru Evanghelie, din ziua dintâi și până acum.

3. Sunt incredințat de aceasta, că Cel ce a început în voi lucrul cel bun îl va duce la capăt, până în ziua Lui Hristos Iisus, precum este cu dreptate să gândesc astfel despre voi toți; căci vă port în inima mea și în lanțurile mele, și în apărarea și în întărirea Evangheliei, fiindcă voi toți sunteți părtași la același Dar cu mine.

4. Căci martor îmi este Dumnezeu, că vă doresc pre voi pre toți, cu dragostea Lui Hristos Iisus. Și aceasta mă rog, ca

iubirea voastră să prisosească tot mai mult și mai mult, întru cunoștință și întru orice pricepere, ca să cereți voi cele ce sunt mai de folos și ca să fiți curați și fără poticnire în ziua Lui Hristos, plini de roadele dreptății, care sunt prin Iisus Hristos, spre slava și lauda Lui Dumnezeu Tatăl.

5. Voiesc ca voi să știți, fraților, că cele petrecute cu mine s-au întors mai degrabă spre sporirea Evangheliei, în așa fel că lanțurile mele, pentru Hristos, au ajuns cunoscute în tot tribunalul și tuturor celorlalți; și cei mai mulți dintre frații întru Domnul, îmbărbătați prin lanțurile mele, au mai multă îndrăzneală să propovăduiască fără teamă cuvântul Lui Dumnezeu.

6. Unii, este drept, îl vestesc pre Hristos din invidie și din duh de ceartă, alții însă din bunăvoință. Unii o fac din iubire, știind că (eu) stau aici (în temniță) pentru apărarea Evangheliei; ceilalți, însă, din invidie vestesc pre Hristos, nu cu gânduri curate, ci socotind să-mi sporească necazul în lanțurile mele.

7. Dar ce este? Nimic altceva decât că, în adevăr, Hristos se propovăduiește și întru aceasta mă bucur. Și mereu mă voi bucura. Căci știu că aceasta îmi va fi mie spre mântuire, prin rugăciunile voastre și cu ajutorul Duhului Sfânt, după așteptarea și nădejdea mea că întru nimic nu voi fi rușinat, ci, întru toată îndrăzneala, precum totdeauna, așa și acum, Hristos va fi preaslăvit în trupul meu, fie prin viață, fie prin moarte; căci pentru mine viață este Hristos și moartea un folos. 8. Dacă însă a vieții în trup însemnă a da roada lucrului meu, nu știu ce voi alege. Sunt strâns din două părți: doresc să mă despart de trup și să fiu împreună cu Hristos, și aceasta este cu mult mai bine; dar este mai de folos pentru voi să zăbovesc în trup.

9. Și având această încredințare, știu că voi rămâne și împreună voi petrece cu voi cu toți, spre sporirea voastră și spre bucuria credinței, pentru ca lauda voastră să prisosească în Hristos Iisus, până când mă voi întoarce la voi.

10. Să vă purtați numai în chip vrednic de Evanghelia Lui Hristos, pentru ca, fie venind eu și văzându-vă, fie nefiind de față, să aud despre voi că stați într-un duh, petrecând împreună într-un suflet, pentru credința Evangheliei, fără să vă înfricoșați întru nimic de cei potrivnici; ceea ce pentru ei este un semn de pierzare, iar pentru voi de mântuire, și aceasta este de la Dumnezeu.

11. Căci vouă vi s-a dăruit, pentru Hristos, nu numai să credeți în El, ci și să pătimiți pentru El, ducând aceeași povară pre umeri, pre care ați văzut-o la mine și auziți acum despre mine că o duc.

12. Deci, dacă este vreun îndemn în Hristos, dacă este vreo mângâiere a dragostei, dacă este vreo împărtășire a Duhului, dacă este vreo milostivire și îndurare, faceți-mi bucuria deplină, ca să gândiți la fel, având aceeași iubire, aceleași simțiri, aceeași cugetare.

13. Nu faceți nimic din duh de ceartă, nici din slavă deșartă, ci cu smerenie unul pre altul să-l socotească mai de cinste decât pre el însuși. Să nu caute nimeni numai ale sale, ci fiecare și ale altuia. Gândul acesta să fie în voi care era și în Hristos Iisus, Care, Dumnezeu fiind în chip, n-a socotit o știrbire a fi El întocmai cu Dumnezeu, ci S-a lăsat pre Sine, chip de om luând, făcându-Se asemenea oamenilor, și la înfățișare aflându-Se ca un om, s-a smerit pre Sine, ascultător făcându-Se Tatălui până la moarte, și încă moarte pre Cruce.

14. Pentru aceea, și Dumnezeu L-a preînălțat și L-a dăruit Lui

nume, care este mai presus de orice nume; ca întru numele Lui să mărturisească toată limba că Domn este Iisus Hristos, întru slava Lui Dumnezeu Tatăl.

15. Drept aceea, iubiiți mei, precum totdeauna m-ați ascultat, nu numai când eram de față, ci cu atât mai mult acum când sunt departe: lucrați mântuirea voastră; căci Dumnezeu este Cel ce lucrează în voi și ca să voiți și ca să săvârșiți, după a Lui bunăvoință.

16. Ca să fiți fără de prihană și curați, fii ai Lui Dumnezeu neîntinați în mijlocul unui neam rău și stricat și întru care străluciți ca niște luminători în lume, ținând cu putere cuvântul vieții, spre lauda mea în ziua Lui Hristos, că nu în zadar am alergat, nici în zadar m-am ostenit. Și chiar dacă mi-aș vărsa sângele pentru slujirea credinței voastre, mă bucur și vă fericesc pre voi pre toți.

17. Asemenea și voi, bucurați-vă și fericiți-mă. Deci, nădăjduiesc întru Domnul Iisus, că îl voi trimite pre Timotei la voi, fără de întârziere, ca și eu să fiu împăcat cu inima, aflând vești bune despre voi. Căci nu am pre nimeni altul, la un gând cu mine și care să vă poarte grija cu adevărat, fiindcă unii le caută pre ale lor, nu pre cele ale Lui Dumnezeu.

18. Dar încercarea lui (Timotei) o cunoașteți, căci împreună cu mine a slujit Evanghelia, întocmai ca un copil lângă tatăl său. Pre el, deci, nădăjduiesc să-l trimit, îndată ce voi afla ce se va întâmpla cu mine (fiind în temniță). Sunt, însă, încredințat în Domnul că eu însumi voi veni în curând.

19. Am socotit de grabnică nevoie să vi-l trimit pre Epafrodit, fratele și împreună cu mine Apostol, acum și trimisul vostru, fiindcă avea mare dor de voi toți și era mâhnit fiindcă ați auzit că a fost bolnav.

20. Într-adevăr, bolnav a fost aproape de moarte, dar Dumnezeu a avut milă de el și nu numai de el, ci și de mine, ca să nu am întristare peste întristare. Deci l-am trimis mai degrabă, ca, văzându-l, voi iarăși să vă bucurați, iar eu să fiu mai puțin mâhnit.

21. Primiți-l dar întru Domnul, cu toată bucuria și pre unii ca acesta întru cinste să-i aveți, fiindcă pentru lucrul Lui Hristos (el) a mers până aproape de moarte, punându-și viața în primejdie, ca să împlinească nevoia ca cineva să slujească la voi.

22. Mai departe, frații mei, bucurați-vă întru Domnul. Ca să vă scriu aceleași lucruri, mie nu-mi este anevioie, iar vouă vă este de folos. Păziți-vă de eretici! Păziți-vă de lucrătorii cei răi! Păziți-vă de tăierea împrejur. Pentru că noi suntembotezați, noi cei ce slujim în Duhul Lui Dumnezeu, și ne întărim întru Hristos Iisus și nu ne bizuim pre trup.

23. Ba mai mult: eu pre toate le socotesc că sunt pagubă, față de înălțimea cunoașterii Lui Hristos Iisus. Domnul meu, pentru Care m-am lipsit de toate ca pre Hristos să descopăr, și să mă aflui întru El, nu având dreptatea mea, ci pre aceea care este prin credința în Hristos, dreptatea cea de la Dumnezeu, pre temelii credinței, ca să-L cunosc pre El și puterea învierii Lui și să fiu primit părtaş la patimile Lui, făcându-mă asemenea cu El în moartea Lui, ca, doar, să pot ajunge la mântuire.

24. Nu zic că am și dobândit îndreptarea, ori că sunt întru desăvârșire; dar o urmăresc că doar o voi afla, întrucât și eu am fost chemat de Hristos Iisus. Fraților, eu încă nu socotesc să o fi cucerit, dar una fac: uitând cele ce sunt în urma mea, și tinzând către cele dinainte, alerg către țintă, la răsplată chemării de sus, a Lui Dumnezeu, întru Hristos Iisus.

25. Așadar, câți propășim spre desăvârșire, aceasta să gândim; și dacă gândiți ceva în alt fel, Dumnezeu vă va descoperi și aceea. Dar de acolo unde am ajuns, să urmărim același adevăr și să gândim la fel.

26. Fraților, faceți-vă urmăriitori Evangheliei și uitați-vă la aceia care umblă astfel precum îi avem noi pildă pre Apostoli. Căci mulți alții, despre care v-am vorbit adeseori, iar acum vă spun cu tristețe, se poartă ca dușmani ai Crucii Lui Hristos, spre pierirea sufletelor lor.

27. Păntecele este Dumnezeu lor, iar slava lor este întru rușinare, ca unii care au în gând cele pământești. Cât despre noi creștinii, cetatea noastră este în ceruri, de unde și așteptăm Mântuitor, pre Domnul Iisus Hristos, care va schimba la înfățișare trupul smereniei noastre ca să fie asemenea trupului slavei Sale, lucrând cu atotputernicia Sa.

28. Deci, frații mei iubiți și mult doriți, bucuria și cununa mea, așa să stați întru Domnul, iubiții mei. Îi rog pre Evod și pre Sintihia să aibă aceleași gânduri în Domnul. Încă te rog și pre tine, Sizic, ajută-le lor, ca pre unii care au propovăduit Evanghelia, împreună cu mine și cu Clement și cu ceilalți, împreună-lucrători cu Apostolii, ale căror nume sunt scrise în cartea vieții.

29. Bucurați-vă pururea întru Domnul. Și iarăși zic: bucurați-vă! Îngăduința voastră să se facă știută tuturor oamenilor. Domnul este aproape. Nu vă împovărați cu nici o grijă. Ci întru toate, prin închinare și prin rugăciune cu mulțumire, cererile voastre să fie arătate Lui Dumnezeu. Și pacea Lui Dumnezeu, care covârșește orice minte, să păzească inimile voastre și cugetele voastre, întru Hristos Iisus.

EPISTOLA CĂTRE ROMANI

1. Pavel, Apostol al Lui Iisus Hristos, chemat de El spre vestirea Evangheliei Lui Dumnezeu, pre care El a propovăduit-o. Care este Fiul Lui Dumnezeu după Duhul sfințeniei.

2. Prin învierea Lui din morți, am primit Dar și Apostolie, ca să aduc, în numele Său, la cunoașterea credinței, toată suflarea, din care sunteți și voi chemați ai Lui Hristos. Tutorul celor ce sunteți în Roma, iubiți de Dumnezeu, chemați și sfințiți: Dar vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Iisus Hristos!

3. Mulțumesc, întâi Dumnezeului meu, prin Iisus Hristos, pentru voi toți, fiindcă se propovăduiește în lume credința voastră. Căci martor îmi este Dumnezeu, Căruia îi slujesc cu duhul meu, întru Evanghelia Fiului Său, că neîncetat fac pomenire despre voi, cerând totdeauna în rugăciunile mele ca să am cumva, prin voința Lui, vreodată, bun prilej ca să vin la voi.

4. Pentru că doresc mult să vă văd ca să vă împărtășesc vreu dar duhovnicesc, spre întărirea voastră. Și aceasta ca să mă mângâi împreună cu voi prin credința noastră laolaltă, a voastră și a mea.

5. Fraților, vreau să știți că, de multe ori, mi-am pus în gând să vin la voi, dar am fost până acum împiedicat, să am și între voi vreo roadă, ca și la celelalte noroade. Dator sunt să propovăduiesc și păgânilor și barbarilor și învățaților și neînvățaților; astfel, cât despre mine, sunt bucuros să vă vestesc Evanghelia și vouă, celor din Roma.

6. Evanghelia Lui Hristos este întărirea Lui Dumnezeu, spre mântuirea a tot celui care crede; căci dreptatea Lui Dumnezeu

30. Mai departe, fraților, câte sunt adevărate, câte sunt de cinste, câte sunt drepte, câte sunt curate, câte sunt vrednice de iubit, câte sunt cu nume bun, orice virtute și orice laudă, la acestea să vă fie gândul. Cele ce ați învățat și ați primit și ați auzit și ați văzut la Apostoli, acestea să le faceți, și Dumnezeuul păcii va fi cu voi.

31. M-am bucurat mult în Domnul, că a înflorit iarăși purtarea voastră de grijă pentru mine, precum o și aveți, dar v-a lipsit prilejul. N-o spun ca și cum aș duce lipsă, fiindcă eu m-am deprins să fiu îndestulat doar cu ceea ce am. Știu să fiu și smerit, știu să am și de prisos; în orice și în toate m-am învățat să fiu și sătul și flămând, și în belșug și în lipsă.

32. Toate le pot întru Hristos, Cel care mă întărește; însă bine ați făcut că ați împărtășit cu mine necazul. Pentru că și în Tesalonic, o dată și a doua oară, mi-ați trimis ca să am cele trebuincioase. Nu că doar caut darul vostru, dar caut rodul care prinossește, în folosul vostru.

33. Am de toate și am și de prisos; m-am îndestulat primind de la Epafrodit cele ce mi-ați trimis. Darul vostru să fie bineplăcut Lui Dumnezeu. Deci, îmbrățișați întru Hristos Iisus pre toți frații creștini împreună cu voi.

34. Vă îmbrățișează pre voi și frații care sunt aici împreună cu mine. Vă îmbrățișează pre voi toți cei din Sfânta Biserică. Darul Domnului Iisus Hristos să fie cu duhul vostru! Iar Dumnezeu să îplinească toată lipsa voastră după bogăția Sa, cu slavă, întru Hristos Iisus. Iar Lui Dumnezeu și Tatălui nostru, slavă în vecii vecilor! Amin.

se descoperă în ea din credință spre credință, precum i-a zis Domnul lui Petru: „Eu M-am rugat pentru tine să nu piară credința ta. Și tu, oarecând, vei întări pre frații tăi”.

7. Departe de Dumnezeu sunt cei vădiți de toată fărădelegea și de toată nedreptatea cea lumească, care țin minciuna drept adevăr. Pentru că ceea ce se poate cunoaște despre Dumnezeu este cunoscut de către ei; fiindcă Dumnezeu le-a arătat lor.

8. Cele nevăzute ale Lui se văd de la facerea lumii, înțelegându-se din făpturi, adică veșnica Lui putere și dumnezeire, așa ca ei să fie fără cuvânt de apărare, căci cunoscând pre Dumnezeu, nu L-au slăvit ca pre Dumnezeu, nici nu L-au mulțumit, ci s-au răticit în gândirile lor, iar inimile lor cele nesocotite s-au întunecat.

9. Zicând ca sunt înțelepți, au rămas necunosători. Și au schimbat slava Lui Dumnezeu cu asemănarea chipului omului celui vremelnici și al păsărilor și al celor cu patru picioare și al târâtoarelor.

10. De aceea sunt părtași osândirii, ca unii care au schimbat adevărul Lui Dumnezeu în minciună și s-au închinat și au slujit făpturii, în locul Făcătorului, Care este binecuvântat în veci.

11. Pentru aceea, Dumnezeu i-a dat unor patimi de ocară, căci și femeile lor au schimbat fireasca rânduială cu cea împotriva firii; asemenea și bărbații lăsând rânduiala cea după fire a părții femeiești, s-au aprins în pofta lor unii pentru alții, săvârșind rușinea și luând cu ei răsplata cuvenită rătăcirii lor.

12. Și precum n-au căutat să-l aibă pre Dumnezeu în înțelepciunea lor, așa și Dumnezeu i-a lăsat la mîntea lor fără judecată, să facă cele ce nu se cuvine; plini fiind de toată nedreptatea, de desfrînare, de viclenie, de lăcomie și de răutate.

13. Plini de invidie, de ucidere, de ceartă, de înșelăciune, de purfări rele; bărfitori, grăitori de rău, urători de Dumnezeu, ocărători, mândri, făloși, lăudaroși, născocitori de rele, nesupuși părinților, neînțelepți, călcători de cuvânt, fără dragoste și fără de milă.

14. Aceștia, deși au cunoscut dreapta rânduială a Lui Dumnezeu, nu numai că fac ei aceste fapte urâte, ci le și încuviințează celor care le fac; dar, Dumnezeu să-i judece pre aceștia care nu au nici un răspuns drept întru apărarea lor. Judecata Lui Dumnezeu este după adevăr, față de cei ce fac unele ca acestea.

15. La vremea convenită, Dumnezeu va răsplăti fiecăruia după faptele sale: viața veșnică și Raiul bucuriei este numai pentru cei stăruitori spre fapte bune, care au căutat cinstea și nestrăciunea, nu au iubit cearta, nu au răstălmăcit adevărul întru supărarea lor, nu s-au făcut fiii nedreptății, mîniei și furiei.

16. Viața veșnică nu este și a celor nedrepti, care s-au dat necazului și strămtorării veșnice a sufletelor lor, care au săvârșit răul, întâi al iudeului și al elinului; dar, slava, cinstea și pacea de aici și de dincolo, să fie a creștinului, căci nu este părtinire a adevărului la Dumnezeu.

17. Ei au săvârșit răul și cu lege și fără lege și tot așa se vor da neființei și pieririi, fiindcă nu cei ce aud legea lor sunt dreptii Lui Dumnezeu, ci cei ce împlinesc Evanghelia vor fi îndreptățiți.

18. Căci până și păgânii neavând lege, din fire fac cele bune; pre când aceștia, lăudându-se cu legea lor, prin faptele inimii, prin muștrarea conștiinței lor și prin judecățile lor, se învinovățesc sau se apără în răutate.

19. Iar noi, din ziua în care i-am urmat Lui Hristos după Evanghelia Sa, după înțelepciunea Lui Dumnezeu, ni s-a arătat cele ascunse ale oamenilor, cunoscând voile Sale, încuviințându-ne cu cele bune care au călăuzit orbii și au luminat pre cei dintru întunericul necunoștinței, care i-a povățuit pre cei fără de mîntea, a învățat pruncii și vârstnicii cunoștința adevărului.

20. Deci, ei învăț pre alții, iar pre ei înșiși nu se împing spre cunoașterea adevărului. Tocmai, ei propovăduiesc să nu furi, dar fură; vorbesc împotriva adulterului, în timp ce îl săvârșesc, se laudă că nu se închină idolilor, dar se închină ispititorului, necinstindu-l pre Adevăratul Dumnezeu.

21. Ei pricuiesc hulă numelui Lui Dumnezeu, căci dacă ar fi de folos tăierea împrejur, tatăl lor i-ar fi născut din mama lor deja tăiați împrejur. Însă adevăratul Botez, în Duh și în adevăr, este cu totul folositor.

22. Din fire l-a făcut Dumnezeu pre om netăiat împrejur, iar ei calcă această lege a firii și se taie după litera legii lor, pre care nu a dat-o Dumnezeu, ca să arate pre dinafară că ei sunt păzitori ai tăierii împrejur și hulitori ai zidirii Lui Dumnezeu.

23. Adevărata credință este aceea în duh și nu în literă, în fapte săvârșite de oamenii înaintea Lui Dumnezeu. Deci, care este întâietatea cu care se laudă iudeii și la ce folosește tăierea împrejur? Căci sunt mici în toate privințele.

24. Creștinul este mare în toată privința. Întâi, pentru că lui i s-a încredințat cuvintele Lui Dumnezeu. Căci ce este dacă unii n-

au crezut? Oare necredința lor va nimici credințioșia Lui Dumnezeu? Nicidcum!

25. Ci Dumnezeu se vedește în adevărul Său, pre când ei întru minciună. Iar dacă nedreptatea la care suntem supuși noi de către aceștia, învederează dreptatea Lui Dumnezeu, câtă răsplată vom avea?

26. Căci dacă adevărul Lui Dumnezeu, prin necazurile pricinuite nouă, a prisosit spre slava Lui, pentru ce mă mai privește cum mă judecă ei? Căci noi nu facem cele rele ca să le primim pre cele bune, precum ne hulesc ei și precum spun unii că zicem noi. Bațjocura aceasta pre care ne-o fac ei, înaintea Lui Dumnezeu ne este laudă.

27. Gura lor este plină de blesteme și amărăciune; iuți sunt picioarele lor să verse sânge; pustiire și nenorocire sunt în drumurile pre unde trec; iar calea păcii nu au cunoscut-o, ca prin legile lor să aibă gurile închise în a se dezvinovăți înaintea Lui Dumnezeu.

28. Dreptatea Lui Dumnezeu vine prin credința în Iisus Hristos, pentru toți și peste toți cei ce cred, îndreptându-se în Darul Lui, pre Care Dumnezeu L-a rânduit ca să-Și arate dreptatea Sa, pentru iertarea păcatelor celor mai înainte făcute, în vremea de acum, spre a fi El Însuși drept, și îndreptându-l pre cel ce trăiește cu credința în Hristos.

29. Căci dacă Adam s-a îndreptat prin fapte, are de ce să se laude înaintea Lui Dumnezeu; dacă Avraam s-a îndreptătit în răutate după legea lor, are de ce să se laude; dar, nu înaintea Lui Dumnezeu. Celui care face fapte bune, nu i se socotește plata după dar, ci după dreptate.

30. Pentru că Avraam și seminția lui nu au primit făgăduința că vor moșteni lumea; căci dacă moștenitorii sunt cei ce au legea, atunci credința a ajuns zadarnică, iar făgăduința s-a desființat, căci legea pricuieste mîntea; dar unde nu este lege, nu este nici călcare de lege.

31. De aceea, moștenirea făgăduită este din credință, ca să fie din Dar și ca făgăduința să rămână sigură pentru toți urmașii, nu pentru toți cei ce se țin de lege, ci pentru cei ce se țin de credința Lui Dumnezeu, care este Părinte al nostru al tuturor.

32. De aceea credința dreaptă se va socoti pentru noi, cei care credem în Cel ce a înviat, în Iisus Hristos, Domnul nostru, care S-a dat pentru rătăcirile noastre și a înviat pentru îndreptarea noastră. Deci fiind îndreptați, avem pace de la Dumnezeu, prin Domnul nostru Iisus Hristos.

33. De aceea ne-am apropiat de Dumnezeu prin Darul Duhului Sfânt, în care stăm și nădăjduim întru slava Lui Dumnezeu și nu numai atât, ci suferim pentru adevăr, bine știind că suferința noastră ne va face fără de vreo rușine pentru că îl iubim pre Dumnezeu, iubire care s-a sălășluit în inimile noastre prin Duhul Sfânt, Cel dăruit nouă.

34. Căci încă fiind noi neputințioși, la timpul hotărât, Hristos a murit pentru cei necredințioși. Căci cu greu va muri cineva pentru un drept; dar pentru cel bun poate se hotărâște cineva să moară.

35. Căci dacă, pre când eram vrăjmași, ne-am împăcat cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Său, cu atât mai mult, împăcați fiind, ne vom mîntui prin Învierea Lui; și nu numai atât, ci ne și lăudăm în Dumnezeu prin Domnul nostru Iisus Hristos, prin Care am primit acum împăcarea lui Adam, care este chip al Celui ce avea să vină.

36. Ce vom zice deci? Rămâne-vom, oare, în păcat, ca să se înmulțască Darul? Nicidcum! Noi care am murit păcatului,

cum vom mai trăi în păcat? Sau nu știți că toți câți în Hristos Iisus ne-am botezat, întru Învierea Lui ne-am botezat?

37. Deci ne-am îngropat cu El, prin Botez, pentru ca, precum Hristos, prin slava Tatălui, așa să umblăm și noi întru înnoirea vieții; căci dacă am fost altoiți de El, prin asemănarea morții Lui, atunci vom fi părtași și ai Învierii Lui. Deci, să cunoaștem aceasta, că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, ca să se nimicească trupul înținăciunii, pentru a nu mai fi robi ai păcatului.

38. Iar dacă am murit împreună cu Hristos, vom și viețui împreună cu El, știind că Hristos Cel Înviat, nu mai moare. Moarta nu are stăpânire asupra Lui; iar ce trăiește, trăiește Lui Dumnezeu.

39. Păcatul nu va mai avea robie asupra voastră, fiindcă nu sunteți sub vreo lege, ci sub Darul Duhului Sfânt. Oare, atunci să păcătuim fiindcă nu suntem sub lege, ci sub Dar? Nicidecum!

40. Mulțumim Lui Dumnezeu, că deși eram robi ai păcatului, ne-am ridicat din toată inima și ne-am făcut slujitori ai dreptății. Darul Lui Dumnezeu ne aduce viața cea veșnică, în Hristos Iisus, Domnul nostru.

41. Așa că, frații mei, și voi ați murit legii, prin trupul Lui Hristos, spre a fi ai Altuia, ai Celui ce a Înviat din morți, ca să aducem roade Lui Dumnezeu. Căci pre când eram în trup, lucrau în mădularele noastre, ca să aducem roade pierzătoare.

42. Dar acum ne-am desfăcut de cele vechi, murind aceluia în care eram ținuți robi, ca noi să slujim întru înnoirea Duhului, iar nu după slova cea veche, pentru care îi mulțumesc Lui Dumnezeu, prin Iisus Hristos, Domnul nostru, căruia îi slujim cu mintea și cu trupul.

43. Căci cei ce sunt după Duh, fac cele ale Duhului, spre viața veșnică, iar cei ce sunt iubitori de poftă trupești, nu pot să placă Lui Dumnezeu. Dar voi nu sunteți în trup, ci în Duh, dacă Duhul Lui Dumnezeu locuiește în voi. Iar dacă cineva nu are Duhul Lui Hristos, acela nu este al Lui.

44. Dacă Hristos este în voi, ați murit pentru trupuri și ați înviat spre viața veșnică pentru dreptate, întru Duhul Sfânt; iar dacă Duhul Celui ce a Înviat locuiește în voi, vă va face sufletele veșnice prin Duhul Său.

45. Drept aceea, fraților, nu suntem datori trupului, ca să viețuim după trup. Căci dacă viețuiți după trup, veți muri, iar dacă ucideți cu Duhul faptele rele ale trupului, veți fi vii. Căci câți merg după Duhul Lui Dumnezeu sunt fii ai Lui Dumnezeu.

46. Pentru că n-ați primit iarăși un duh al robiei, spre temere, ci ați primit Duhul înfierii, care Însuși mărturisește împreună cu noi, că suntem fii ai Lui Dumnezeu. Și dacă suntem fii, suntem și împreună-moștenitori cu Hristos, dacă pătimim împreună cu El, ca împreună cu El să și înviem.

47. Căci socotesc că pătimirile vremii de acum nu sunt vrednice de slava care ni se va descoperi. Pentru că făptura așteaptă cu nerăbdare descoperirea fiilor Lui Dumnezeu. Ea a fost supusă deșertăciunii - nu din voia ei, ci din cauza aceluia ispitor care a robit-o cu frica.

48. Pentru că și făptura însăși se va izbăvi din robia stricăciunii, ca să fie părtașă la libertatea fiilor Lui Dumnezeu. Căci știm că toată făptura împreună suspină și împreună are dureri până acum.

49. Și nu numai atât, ci și noi, care avem pârga Duhului, și noi înșine suspinăm în noi, așteptând înfierea. Căci prin nădejde

ne-am mântuit; dar nădejdea care se vede nu mai este nădejde.

50. De asemenea și Duhul vine în ajutor slăbiciunii noastre, căci noi nu știm să ne rugăm cum trebuie Duhului Sfânt. Iar Cel ce cercetează inimile, știe care este dorința duhului nostru. Și știm că Dumnezeu toate le lucrează spre binele celor ce iubesc pre Dumnezeu, al celor care sunt chemați după voia Lui.

51. Căci pre cei pre care i-a chemat mai înainte, mai înainte i-a și hotărât să fie asemenea chipului Fiului Său. Iar pre care i-a hotărât mai înainte, pre aceștia i-a și chemat; și pre care i-a chemat, pre aceștia i-a și îndreptat; iar pre care i-a îndreptat, pre aceștia i-a și ridicat.

52. Cine va ridica până împotriva aleșilor Lui Dumnezeu? Dumnezeu este Cel ce îndreptează. Cine ne va despărți pre noi de iubirea Lui Hristos? Necazul, sau strâmtorarea, sau prigoana, sau foamea, sau lipsa de îmbrăcăminte, sau primejdia, sau sabia? În toate acestea suntem mai mult decât biruitori, prin Acela Care ne iubeste pre noi.

53. Căci sunt încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici cele de acum, nici cele ce vor fi, nici puterile, nici înălțimea, nici coborârea și nici o altă făptură nu va putea să ne despartă pre noi de dragostea Lui Dumnezeu, cea întru Hristos Iisus, Domnul nostru, Cel ce este peste toate Dumnezeu, binecuvântat în veci. Amin!

54. Fraților, bunăvoința inimii mele și rugăciunea mea către Dumnezeu, este spre mântuire. Cât privește Evanghelia, darurile și chemarea Lui Dumnezeu nu se pot lua înapoi. Pentru că de la El, prin El și întru El sunt toate. A Lui să fie slava în veci. Amin!

55. Vă îndemn, deci, fraților, să săvârșiți în trupurile voastre faptele bine plătute Lui Dumnezeu, precum închinarea voastră cea bună și duhovnicească. Să nu vă potriviți cu acest veac, ci să vă schimbați prin înnoirea minții, ca să deosebiți care este voia Lui Dumnezeu, ce este bun și plăcut și desăvârșit.

56. Și nimeni dintre voi să nu cugete despre sine mai mult decât trebuie să cugete, ci să cugete fiecare spre a fi înțelept, precum Dumnezeu a împărțit măsura credinței. Ci precum într-un singur trup avem multe mădulare și mădularele nu au toate aceleași lucrare, așa și noi, un trup suntem în Hristos.

57. Dragostea să fie nefățarnică. Urâți răul, alipiți-vă de bine. În iubire frățească, unii pre alții iubiți-vă; în cinste, unii altora dați-vă întâietate. La străduință, nu întârziati; iar cu duh sluiți Lui Dumnezeu.

58. Bucurați-vă în nădejde; în suferință fiți răbdători; la rugăciune stăruțiți. Faceți-vă părtași la trebuințele celor sfințiți, având iubire de străini. Binecuvântați pre cei ce vor prigonesc, binecuvântați-i și nu-i blestămați.

59. Bucurați-vă cu cei ce se bucură; plângeți cu cei ce plâng. Cugetați același lucru unii pentru alții; nu cugetați la cele mândre, ci lăsați-vă duși de spre cele smerite. Nu vă socotiți voi înșivă înțelepți.

60. Nu răsplătiți nimănui răul cu rău. Purtați grijă de cele bune înaintea tuturor oamenilor. Dacă se poate, pre cât stă în puterea voastră, trăiți în bună pace cu toți oamenii și nu vă răzbunați pre cei ce vă fac rău.

61. Deci, dacă vrăjmașul tău este flămând, dă-i de mâncare; dacă îi este sete, dă-i să bea, căci, făcând acestea, vei plăcea înaintea Lui Dumnezeu. Nu te lăsa biruit de rău, ci biruieste răul cu binele.

62. De aceea este nevoie să supuneți nu numai mâna, ci și conștiința. Deci, dați tuturor cele ce sunteți datori să le dați: celui cu darea, darea; celui cu vama, vama; celui cu cinstea, cinstea. Nimănui cu nimic nu fiți datori, decât cu iubirea unuia față de altul; căci cel care iubește pre aproapele, a împlinit Evanghelia.

63. Zice Domnul: să nu săvârșești adulter; să nu ucizi; să nu furi; să nu mărturisești strâmb; să iubești pre aproapele tău ca pre tine însuși; căci dragostea nu face rău aproapelui.

64. Și aceasta, fiindcă știți în ce timp ne găsim, căci este chiar ceasul să vă treziți din somn; căci acum mântuirea este mai aproape de noi, decât atunci când am crezut. Noaptea este pre sfârșite; ziua este aproape. Să lepădăm dar lucrurile întunerului și să ne îmbrăcăm cu veșmintele luminii.

65. Să umblăm cuviincios, ca ziua: nu în oșpețe și în beții, nu în desfrânări și în fapte de rușine, nu în ceartă și în invidie; ci îmbrăcați-vă în Domnul Iisus Hristos și grija de trup să nu o faceți spre poftă.

66. Datori suntem noi cei tari să purtăm slăbiciunile celor neputincioși și să nu căutăm plăcerea noastră; ci fiecare dintre noi să caute să placă aproapelui său, la ce este bine, spre zidire. Că nici Hristos n-a căutat plăcerea Sa.

67. Iar Dumnezeu răbdării și al mângâierilor să vă dea vouă a gândi la fel unii pentru alții, după Iisus Hristos, pentru ca toți laolaltă și cu o singură gură să-L slăvim pre Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos.

68. De aceea, primiți-vă unii pre alții, precum și Hristos v-a primit pre voi, spre slava Lui Dumnezeu. Iar Dumnezeu nădejdi să vă umple pre voi de toată bucuria și pacea în credință, ca să prisosească nădejdea voastră, prin puterea Duhului Sfânt.

69. Și, frații mei, sunt încredințat eu însumi despre voi, că și voi sunteți plini de bunătate, plini de toată cunoștința, putând să vă povățuiți unii pre alții. Și v-am scris, fraților, mai cu îndrăzneală, în parte, ca să vă amintesc despre darul Lui Dumnezeu, ca să fiu slujitor al Lui Iisus Hristos, plinind Evanghelia Lui Dumnezeu.

70. Așadar, în Hristos Iisus am laudă, în cele către Dumnezeu. Căci nu voi cuteza să spun ceva din cele ce n-a săvârșit Hristos prin mine, prin cuvânt și prin faptă, prin puterea Duhului Sfânt, așa încât râvnind astfel, să binevestesc acolo unde Hristos nu fusese propovăduit, ca să nu zidesc pre temelie străină.

71. De aceea am și fost împiedicat, de multe ori, ca să vin la voi. Dar acum, nemaivând loc în aceste ținuturi și având dorința de mulți ani să vă vizitez, când mă voi duce în Spania, voi veni la voi. Căci nădăjduiesc să vă văd în trecere și, de către voi, să fiu însoțit până acolo.

72. Săvârșind deci aceasta și încredințându-le roada aceasta, voi trece pre la voi, în drumul meu spre Spania. Și știu că voi veni cu deplinătatea binecuvântării Lui Hristos.

73. Dar vă îndemn, fraților, pentru Domnul nostru Iisus Hristos și pentru dragostea Duhului Sfânt, ca împreună cu mine să fiți

în rugăciuni către Dumnezeu, ca să scap de necredincioșii din Iudeea, ca să vin la voi cu bucurie prin voia Lui Dumnezeu și să-mi gădesc liniștea împreună cu voi. Iar Dumnezeuul păcii să fie cu voi cu toți. Amin!

74. Și v-o încredințez pre Febe, sora noastră, care este diaconiță a Bisericii din Chenhrea, ca s-o primiți în Domnul, cu vrednicia cuvenită sfinților și să-i fiți de ajutor la orice ar avea nevoie. Căci și ea a ajutat pre mulți și pre mine însumi.

75. Îmbrățișați pre Priscila și Acvila și Biserica din casa lor, împreună-lucrători cu mine în Hristos Iisus, care și-au pus grumajii lor pentru viața mea și cărora nu numai eu le mulțumesc, ci și toate Bisericile.

76. Îmbrățișați pre Epenet, care este părga Asiei, în Hristos. Îmbrățișați pre Maria care s-a ostenit mult pentru voi. Îmbrățișați pre Andronic și pre Lunia, cei de un neam cu mine și împreună închiși cu mine, care sunt vestiți între Apostoli și care înaintea mea au fost în Hristos.

77. Îmbrățișați pre Ample și pre Urban, împreună-lucrător cu mine în Hristos, pre Stahie și pre Apelie, cel mult încercat. Îmbrățișați pre cei ce sunt din casa lui Aristobul. Îmbrățișați pre Irodion, cel de un neam cu mine. Îmbrățișați pre cei care sunt în Domnul din casa lui Narcis.

78. Îmbrățișați pre Trifena, pre Trifosa și pre Persida, care s-au ostenit în Domnul. Îmbrățișați pre Ruf, cel ales întru Domnul, și pre mama lui, care este și a mea. Îmbrățișați pre Asincrit, pre Flegon, pre Hermes, pre Patrova, pre Hermas și pre frații care sunt împreună cu ei.

79. Îmbrățișați pre Filolog și pre Iulia, pre Nereu și pre sora lui, pre Olimpian și pre toți sfinții care sunt împreună cu ei. Îmbrățișați-vă unii pre alții cu sărutare sfântă. Vă îmbrățișează pre voi, toate Bisericile Lui Hristos.

80. Și vă îndemn, fraților, să vă păziți de cei ce fac dezbinări și sminteli împotriva învățurii pre care ați primit-o. Depărtați-vă de ei. Căci unii ca aceștia nu slujesc Domnului nostru Iisus Hristos, ci pântecelui lor, și prin vorbele lor frumoase și măgulitoare, înșeală inimile celor fără de răutate.

81. Căci ascultarea voastră este cunoscută de toți. Mă bucur deci de voi și voiesc să fiți înțelepți spre bine și nevinovați la rău. Iar Dumnezeuul păcii va zdrobi repede sub picioarele voastre pre satana.

82. Darul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu voi! Vă îmbrățișează Timotei, cel împreună-lucrător cu mine, și Luciu și Iason și Sosipatru, cei de un neam cu mine. Vă îmbrățișează Erast, vistiernicul și fratele Cvartus.

83. Vă îmbrățișez în Domnul și eu, Tertius, care am scris această epistolă. Vă îmbrățișează Haius, gazda mea și a toată Biserica. Darul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu voi cu toți. Amin!

84. Iar celui ce poate să vă întărească după Evanghelie și după propovăduirea Lui Hristos, potrivit cu descoperirea tainei celei ascunse din timpuri veșnice și cunoscută la toată făptura, spre plinirea credinței Unuia Înțeleptului Dumnezeu, prin Iisus Hristos, fie slava în vecii vecilor. Amin!



1. Pavel, chemat Apostol al Lui Hristos, prin voia Lui Dumnezeu, și fratele Sostene, scriem Bisericii Lui Dumnezeu care este în Corint, celor sfințiți în Iisus Hristos, celor numiți sfinți, împreună cu toți cei ce cheamă numele Domnului nostru Iisus Hristos în tot locul, și al lor și al nostru:

2. Dar vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul nostru Iisus Hristos. Mulțumesc totdeauna Dumnezeului meu pentru voi, pentru Darul Lui Dumnezeu, dat vouă în Hristos Iisus.

3. Căci întru El v-ați îmbogățit deplin întru toate, în tot cuvântul și în toată cunoașterea adevărului; astfel mărturia Lui Hristos s-a întărit în voi, încât nu sunteți lipsiți de nici un dar, așteptând arătarea Domnului nostru Iisus Hristos, care vă va și întări până la sfârșit, ca să fiți nevinovați în ziua aceea.

4. Credincios este Dumnezeu, prin Care ați fost chemați la împărțirea cu Fiul Său, Iisus Hristos, Domnul nostru. Vă îndemn, fraților, pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos, ca toți să vorbiți la fel și să nu fie dezbinări între voi; ci să fiți cu totul uniți în același cuget și în aceeași înțelegere.

5. Căci, frații mei, despre voi, prin cei din casa lui Hloe mi-a venit știre că la voi sunt certuri; și spun aceasta, că fiecare dintre voi zice: eu sunt al lui Pavel, iar eu sunt al lui Apollo, iar eu sunt al lui Petru, iar eu sunt al Lui Hristos.

6. Oare s-a împărțit Hristos? Nu cumva s-a răstignit Pavel pentru voi? Sau ați fost botezați în numele lui Pavel? Mulțumesc lui Dumnezeu că pre nici unul din voi n-am botezat, decât pre Crisp și pre Haius, ca să nu zică cineva că ați fost botezați în numele meu.

7. Am botezat și casa lui Ștefana; afară de aceștia nu știu să mai fi botezat pre altcineva. Căci Hristos m-a trimis ca să propovăduiesc cu înțelepciunea Evangheliei, spre mărturisirea Lui și a adevărului deplin, să fac pace între voi și mai apoi să botez.

8. Acestea spre cinstea Crucii și a Învierii Sale, care nu sunt și nu rămân zadarnice, deși pentru cei rătăcitori, cuvântul Crucii este nebulie, iar nouă ne este puterea Lui Dumnezeu spre mântuire.

9. Zice Domnul în Evanghelie, căci s-a „ascuns acestea de cei înțelepți și pricepuți și Dumnezeu le-a descoperit pruncilor”. Unde este înțeleptul? Unde e cărturarul? Unde e cercetătorul acestui veac? Au n-a dovedit Dumnezeu nestatornică înțelepciunea lumii acesteia?

10. Căci de vreme ce întru înțelepciunea Lui Dumnezeu, lumea n-a cunoscut prin înțelepciune pre Dumnezeu, a binevoit Dumnezeu să măntuiască pre cei ce cred prin propovăduirea adevărului Evangheliei. Pentru că unii cer minuni și alții filozofii; însă, noi îl propovăduim pre Hristos Cel Înviat și puterea și înțelepciunea Lui Dumnezeu.

11. Pentru că fapta Lui Dumnezeu, neînțeleasă de noi oamenii, este mai înțeleaptă decât înțelepciunea lor și ceea ce se pare ca fiind o slăbiciune a Lui Dumnezeu, mai puternică decât tăria oamenilor, precum zice Evanghelia: „cele ce sunt cu neputință la oameni sunt cu putință la Dumnezeu”.

12. Căci, priviți chemarea voastră, fraților, că nu mulți sunt înțelepți după trup, nu mulți sunt puternici, nu mulți sunt de bun neam; ci Dumnezeu Și-a ales pre cele nepricepute ale lumii, ca să îi rușineze pre cei înțelepți; Dumnezeu Și-a ales pre cele slabe ale lumii, ca să le rușineze pre cele tari; Dumnezeu Și-a

ales pre cele de jos ale lumii, pre cele nebăgate în seamă, pre cele ce nu sunt, ca să nimicească pre cele ce sunt, ca nici un trup să nu se laude înaintea Lui Dumnezeu.

13. Din El, dar, sunteți voi în Hristos Iisus, Care pentru noi S-a făcut înțelepciunea de la Dumnezeu și dreptate și sfințire și readucere înapoi, pentru ca, după cum este scris în Evanghelie: „veniți la mine, căci bună este calea Mea și în dragostea Mea veți găsi odihnă sufletelor voastre”.

14. Și eu, fraților, când am venit la voi și v-am vestit taina Lui Dumnezeu, n-am venit ca iscusit cuvântător sau ca înțelept. Căci am judecat să nu știu între voi altceva, decât pre Iisus Hristos, și pre Acesta care pentru noi s-a dat și a Înviat.

15. Și eu întru dragostea Lui cea mare am fost la voi. Iar cuvântul meu și propovăduirea mea nu stăteau în cuvinte de înduplecare ale înțelepciunii omenești, ci în adevărul Duhului, ca nici credința voastră să nu fie în înțelepciunea oamenilor, ci în puterea Lui Dumnezeu.

16. Și înțelepciunea o propovăduim la cei desăvârșiți, dar nu înțelepciunea acestui veac, nici a stăpânilor acestui veac, care sunt pieritori, ci propovăduim înțelepciunea de taină a Lui Dumnezeu, ascunsă nouă până nu demult, pre care Dumnezeu a rânduit-o mai înainte de veci, spre luminarea noastră, pre care nici unul dintre stăpânitorii acestui veac n-a cunoscut-o, căci, dacă ar fi cunoscut-o, n-ar fi răstignit pre Domnul slabei.

17. Iar nouă ni le-a descoperit Dumnezeu prin Duhul Său, fiindcă Duhul toate le cercetează, chiar și pre cele nepătrunse ale Lui Dumnezeu ni le descoperă. Căci cine dintre oameni știe ale omului, decât duhul omului, care este în el? Așa și cele ale Lui Dumnezeu, nimeni nu le-a cunoscut, decât Duhul Lui Dumnezeu.

18. Iar noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul cel de la Dumnezeu, ca să cunoaștem cele dăruite nouă de Dumnezeu; pre care le și grăim, dar nu în cuvinte învățate din înțelepciunea omenească, ci în cuvinte învățate de la Duhul Sfânt, lămurind lucruri duhovnicești oamenilor duhovnicești.

19. Omul nefiresc nu primește cele ale Duhului Lui Dumnezeu, căci pentru el sunt nebulie și nu poate să le înțeleagă, fiindcă ele se judecă cu minte duhovnicească. Dar omul duhovnicesc toate le pricepe, pre el însă nu-l judecă nimeni, pentru că noi avem gândul Lui Hristos.

20. Și eu, fraților, n-am putut să vă vorbesc ca unor oameni duhovnicești, ci ca unora trupești, ca unor prunci în Hristos. Cu lapte v-am hrănit, nu cu bucate, căci încă nu puteați mânca și încă nici acum nu puteți, fiindcă sunteți tot trupești.

21. Câtă vreme este între voi invidie și ceartă și dezbinări, nu sunteți, oare, trupești și nu după firea omenească umblați? Căci, când zice unul: eu sunt al lui Pavel, iar altul: eu sunt al lui Apollo, nu cumva sunteți oameni trupești?

22. Dar ce este Apollo? Și ce este Pavel? Slujitori prin care ați crezut voi și după cum i-a dat Domnul fiecăruia. Eu am sădit, Apollo a udat, dar Dumnezeu a făcut să crească. Astfel nici cel ce sădește nu e ceva, nici cel ce udă, ci numai Dumnezeu care face să crească.

23. Cel care sădește și cel care udă sunt una și fiecare își va lua plata după osteneala sa. Căci noi împreună-lucrători cu Dumnezeu suntem; voi sunteți ogorul Lui Dumnezeu.

24. După Darul Lui Dumnezeu, am pus temelie; iar altul zidește. Dar fiecare să ia seama cum zidește; căci nimeni nu poate pune altă temelie, decât cea pusă, care este Iisus Hristos. Iar de zidește cineva pre Această temelie, lucrul fiecăruia se va face cunoscut; îl va arăta Dumnezeu. Pentru că în foc se descoperă aurul, și focul însuși va lămuri ce fel este lucrul fiecăruia.

25. Dacă lucrul cuiva, pre care l-a zidit, va rămâne, va lua plată. Dacă lucrul cuiva se va arde, el va fi păgubit; el însă se va mântui, dar așa ca prin foc. Nu știți, oare, că voi sunteți locaș al lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi?

26. De va strica cineva locașul Lui Dumnezeu, îl va strica Dumnezeu pre el, pentru că Sfânt este locul unde se sălășluiește Dumnezeu, care sunteți voi. Nimeni să nu se amăgească. Dacă i se pare cuiva, între voi, că este înțelept în veacul acesta, să se prefacă nepriceput, ca să fie înțelept.

27. Așa că nimeni să nu se laude cu oamenii; căci toate sunt ale voastre: fie Pavel, fie Apollo, fie Petru, fie lumea, fie viața, fie moartea, fie cele de față, fie cele viitoare, toate sunt ale voastre. Iar voi sunteți ai Lui Hristos, iar Hristos al Lui Dumnezeu.

28. Așa să ne socotească pre noi fiecare om: ca slujitori ai Lui Hristos și niște chivernisitori ai tainelor Lui Dumnezeu. Iar, la chivernisitori, mai ales, se cere ca fiecare să fie aflat îndreptățit.

29. Dar, mie, prea puțin îmi este că sunt judecat de vreo judecată omenească de toată ziua; fiindcă nici eu nu mă judec pre mine însumi. Căci nu mă știu vinovat cu nimic, dar nu întru aceasta m-am îndreptat. Cel care mă judecă pre mine este Domnul, Care va lumina cele ascunse ale întunerului și va vădi sfaturile inimilor. Și atunci fiecare va avea lauda de la Dumnezeu.

30. Și acestea, fraților, le-am zis ca despre mine și despre Apollo, dar ele sunt pentru voi, ca să învățați din pilda noastră, să nu treceți peste ce e scris, ca să nu vă făliți unul cu altul împotriva celui alt. Căci cine te deosebește pre tine? Și ce ai, pre care să nu-l fi primit? Iar dacă l-ai primit, de ce te fălești, ca și cum nu l-ai fi primit?

31. Căci mi se pare că Dumnezeu, pre noi, Apostolii, ne-a arătat ca pre cei din urmă oameni, ca pre niște osândiți la moarte, fiindcă ne-am făcut privescitori lumii, și îngerilor și oamenilor.

32. Până în ceasul de acum flămânzim și însetăm; suntem goi și suntem palmuiți și pribegim și ne ostenim, lucrând cu mâinile noastre. Ocărâți fiind, binecuvântăm. Prigoniiți fiind, răbdăm. Huliți fiind, ne rugăm.

33. Am ajuns ca gnoiuil lumii, ca măturătura tuturor, până astăzi. Nu ca să vă rușinez vă scriu acestea, ci ca să vă dojenesc, ca pre niște copii ai mei iubiți. Căci de ați avea zeci de mii de învățători în Hristos, totuși nu aveți mulți părinți. Căci eu v-am născut prin Evanghelia în Iisus Hristos.

34. Pentru aceasta am trimis la voi pre Timotei, care este fiul meu iubit și credincios în Domnul. El vă va aduce aminte căile mele cele în Hristos Iisus, cum învăț eu pretutindeni în toată Biserica. Și unii, crezând că n-am să mai vin la voi, s-au supărat.

35. Dar eu voi veni la voi degrabă când va binevoi Dumnezeu și voi cunoaște nu cuvântul celor ce s-au fălit, ci puterea celor

iubitori. Căci împărăția Lui Dumnezeu nu stă în cuvânt, ci în faptă.

36. Îndeobște se aude că la voi este desfrânare, și o astfel de desfrânare cum nici între noroade nu se pomenește, ca unul să trăiască cu femeia tatălui său. Iar voi v-ați lăudat, în loc mai degrabă să vă fi întristat, ca să fie scos din mijlocul vostru cel ce a săvârșit această faptă.

37. Ci eu, deși departe cu trupul, însă de față cu duhul, am și judecat, ca și cum aș fi de față, pre cel ce a făcut una ca aceasta: în numele Domnului nostru Iisus Hristos, adunându-vă voi și duhul meu, cu puterea Domnului nostru Iisus Hristos, să dați pre unul ca acesta satanei, spre pieirea trupului său răătăcitor, ca duhul vostru să se mântuiască în ziua cea de pre urmă.

38. V-am scris în epistolă să nu vă amestecați cu desfrânații; dar nu am spus, desigur, despre desfrânații acestei lumi, sau despre lacomi, sau despre răpitori, sau despre închinătorii la idoli, căci altfel ar trebui să ieșiți afară din lume.

39. Dar eu v-am scris acum să nu vă amestecați cu vreunul, care, numindu-se frate, va fi desfrânat, sau lacom, sau închinător la idoli, sau ocărător, sau bețiv, sau răpitor. Cu unul ca acesta nici să nu ședeți la masă.

40. Căci ce folos am eu să judec și pre cei din afară? Însă pre cei dinăuntru, oare, nu-i judecați voi? Iar pre cei din afară îi va judeca Dumnezeu. Așadar, scoateți-i afară dintre voi pre cei răi.

41. Îndrăznește, oare, cineva dintre voi, având vreo pără împotriva altuia, să se judece înaintea celor nedrepti și nu înaintea celor sfințiți? Sau nu știți că sfinții vor judeca lumea? Și dacă lumea este judecată de voi, oare sunteți voi nevrednici să judecați lucruri atât de mici?

42. Nu știți, oare, că noi vom judeca pre îngerii? Cu cât mai mult pre cele lumești? Deci dacă aveți judecăți lumești, puneți pre cei nebăgați în seamă din Biserică, ca să vă judece. O spun spre rușinea voastră.

43. Nu este, oare, între voi nici un om înțelept, care să poată judeca între frate și frate? Ci frate cu frate se judecă, și aceasta înaintea necredincioșilor? Negreșit, și aceasta este o scădere pentru voi, că aveți judecați unii cu alții.

44. Pentru ce nu suferiți mai bine strâmbătatea? Pentru ce nu răbdați mai bine paguba? Ci voi înșivă faceți strâmbăte și aduceți pagubă, și aceasta, fraților! Nu știți, oare, că nedreptii nu vor moșteni împărăția Lui Dumnezeu?

45. Nu va amăgiți: nici desfrânații, nici închinătorii la idoli, nici adulterii, nici malahienii, nici sodomiții, nici furii, nici lacomii, nici bețivii, nici batjocoritorii, nici răpitorii, nu vor moșteni împărăția Lui Dumnezeu.

46. Și așa erați unii dintre voi. Dar v-ați spălat, dar v-ați sfințit, dar v-ați îndreptat în numele Domnului Iisus Hristos și în Duhul Dumnezeului nostru. Toate îmi sunt îngăduite, dar nu toate îmi sunt de folos. Toate îmi sunt îngăduite, dar nu mă voi lăsa biruit de ceva.

47. Bucatele sunt pentru pânțele și pânțele pentru bucate. Trupul însă nu e pentru desfrânare, ci pentru Domnul, și Domnul este pentru trup. Iar Dumnezeu, Care a Înviat pre Domnul, ne va învia și pre noi prin puterea Sa.

48. Au nu știți că trupurile voastre sunt mădularele Lui Hristos? Luând deci mădularele Lui Hristos le voi face mădularele unei desfrânate? Nicicum! Sau nu știți că cel ce se alipește de

desfrânate este un singur trup cu ea? Iar cel ce se alipește de Domnul este un duh cu El.

49. Fugiți de desfrânare! Orice păcat pre care-l va săvârși omul este în afară de trup. Cine se dedă însă desfrânării păcătuiește în însuși trupul său. Sau nu știți că trupul vostru este Biserica a Duhului Sfânt care este în voi, pre care-L aveți de la Dumnezeu și că voi nu sunteți ai voștri?

50. Slăviți, dar, pre Dumnezeu în trupul vostru și în duhul vostru, părți care sunt ale Lui Dumnezeu. Fiecare să-și aibă femeia sa și fiecare femeie să-și aibă bărbatul său. Bărbatul să-i dea femeii iubirea datorată, asemenea și femeia bărbatului.

51. Femeia nu este stăpână pre trupul său, ci bărbatul; asemenea nici bărbatul nu este stăpân pre trupul său, ci femeia. Iar celor ce sunt căsătoriți, le poruncește, nu eu, ci Domnul: femeia să nu se despartă de bărbatul ei!

52. Iar dacă femeia s-a despărțit, să rămână nemăritată, sau să se împace cu bărbatul său; tot așa bărbatul să nu-și lase femeia. Celorlalți le grăiesc eu, nu Domnul: Dacă un frate are o femeie necredincioasă, și ea voiește să viețuiască cu el, să nu o lepede.

53. Și o femeie, dacă are bărbat necredincios, și el binevoiește să locuiască cu ea, să nu-și lase bărbatul. Căci bărbatul necredincios se sfințește prin femeia credincioasă și femeia necredincioasă se sfințește prin bărbatul credincios. Altminterea, copiii voștri ar fi necurați, dar acum ei sunt sfinți.

54. Numai că, așa cum a dat Domnul fiecăruia, așa cum l-a chemat Dumnezeu pre fiecare, astfel să umble. Și așa rânduiesc în toate Bisericile. Fiecare, în chemarea în care a fost chemat, în aceasta să rămână.

55. Fiecare, fraților, în starea în care a fost chemat, în aceea să rămână înaintea Lui Dumnezeu. Te-ai legat de femeie? Nu căuta dezlegare. Te-ai dezlegat de femeie? Nu căuta femeie. Iar de socotește cineva că i se va face vreo necinste pentru fecioara sa, dacă trece de floarea vârstei, și că trebuie să facă așa, facă ce voiește. Nu păcătuiește; căsătorească-se.

56. Cât despre cele jertfite idoloilor, știm că toți avem cunoștință. Cunoștința însă te face să fii fălos, iar iubirea adevăratului Dumnezeu te înalță. Iar dacă i se pare cuiva că este înțelept, încă n-a cunoscut cum trebuie să învețe. Dar dacă iubește cineva pre Dumnezeu, acela este cunoscut de El.

57. Iar despre mănăcarea celor jertfite idoloilor, știm că idolul nu este nimic în lume și că nu este alt Dumnezeu decât Unul singur. Căci deși sunt așa-zisi dumnezei, totuși, pentru noi, este un singur Dumnezeu, Tatăl, din Care sunt toate și noi întru El; și un singur Domn, Iisus Hristos, prin Care sunt toate și noi prin El.

58. Dar nu toți au cunoștința. Căci unii, din obișnuința de până acum cu idolul, mănâncă din cărnuri jertfite idoloilor, și conștiința lor fiind slabă, se întinează. Dar nu mănăcarea ne va pune înaintea Lui Dumnezeu. Că nici dacă vom mânca, nu ne prisosește, nici dacă nu vom mânca, nu ne lipsește.

59. Dar vedeți ca nu cumva această libertate a voastră să ajungă poticnire pentru cei slabi. Căci dacă cineva te-ar vedea pre tine, cel ce ai cunoștință, șezând la masă în templul idoloilor, oare conștiința lui, slab fiind el, nu se va întări să mănânce din cele jertfite idoloilor?

60. Și va pieri prin cunoștința ta cel slab, fratele tău, pentru care a pățimit Hristos. Și așa, păcătuind împotriva fraților și lovind conștiința lor slabă, greșiți față de Hristos. De aceea,

dacă o mănăcare smintește pre fratele meu, nu voi mânca în veci din ea.

61. Oare nu sunt eu liber? Nu sunt eu apostol? N-am văzut eu pre Hristos, Domnul nostru? Nu sunteți voi lucrul meu întru Domnul? Dacă altora nu le sunt apostol, vouă, negreșit, vă sunt. Căci voi sunteți pecetea apostoliei mele în Domnul.

62. Apărarea mea către cei ce mă judecă aceasta este. N-avem, oare, dreptul, să mâncăm și să bem? N-avem, oare, dreptul să purtăm cu noi o femeie, ca și ceilalți apostoli, ca și Petru? Sau numai eu și Varnava nu avem dreptul de a lucra cele ale nunții?

63. Cine slujește vreedată, în oaste, cu solda lui? Cine sădește vie și nu mănâncă din roada ei? Sau cine paște o turmă și nu mănâncă din laptele turmei? Nu în felul oamenilor spun eu acestea.

64. Căci dacă vestesc Evanghelia, nu-mi este laudă, pentru că stă asupra mea datoria. Căci, vai mie dacă nu voi binevesti! Iar dacă fac aceasta de bună voie, am plată; dar dacă o fac fără voie, am numai o slujire încredințată.

65. Care este, deci, plata mea? Că, binevestind, pun fără plată Evanghelia Lui Hristos înaintea oamenilor, fără să mă folosesc de dreptul meu din Evanghelia. Cu cei slabi m-am făcut slab, ca pre cei slabi să-i dobândesc; tuturor toate m-am făcut, ca, în orice chip, să măntuiesc pre unii.

66. Dar toate le fac pentru Evanghelia, ca să fiu părtaș ei. Nu știți voi că acei care aleargă în stadion, toți aleargă, dar numai unul ia premiul? Alergați așa ca să-l luați.

67. De aceea, cel căruia i se pare că stă neclintit să ia seama să nu cadă. Nu v-a cuprins ispită care să fi fost peste puterea omenească. De aceea, iubiții mei, fugiți de închinarea la idoli. Ca unor înțelepți vă vorbesc. Judecați voi ce vă spun.

68. Paharul binecuvântării, pre care-l binecuvântăm, nu este, oare, împărtășirea cu Sângele Lui Hristos? Pâinea pre care o frângem nu este, oare, împărtășirea cu Trupul Lui Hristos? Că o pâine, un trup, suntem toți; căci toți ne împărtășim dintr-o singură Pâine.

69. Priviți pre iudeii după trup: cei care mănâncă jertfele nu sunt ei, oare, părtași altarului? Deci ce spun eu? Că ce s-a jertfit pentru idol e ceva? Sau idolul este ceva? Căci cele ce jertfesc neamurile lor, jertfesc demonilor și nu Lui Dumnezeu. Și nu voiesc ca voi să fiți părtași cu aceștia.

70. Nu puteți să beți paharul Domnului și paharul demonilor; nu puteți să vă împărtășiți din masa Domnului și din masa demonilor. Toate îmi sunt îngăduite, dar nu toate îmi folosesc. Toate îmi sunt îngăduite, dar nu toate mă zidesc.

71. Nimeni să nu caute pre ale sale, ci fiecare pre ale aproapelui. Măncați tot ce se vinde în măcelărie, fără să întrebați nimic pentru cugetul vostru. Dacă cineva dintre necredincioși vă cheamă pre voi la masă și voiți să vă duceți, mâncați orice vă este pus înainte, fără să întrebați nimic pentru conștiință, dar numai dacă nu au vreun gând rău cu voi.

72. De vă va spune cineva: Aceasta este din jertfa idoloilor, să nu mâncați pentru cel care v-a spus și pentru conștiință. Iar conștiința, zic, nu a ta însuși, ci a altuia. Căci de ce libertatea mea să fie judecată de o altă conștiință, câtă vreme acel idol nimic a fost și nimic rămâne?

73. Dacă eu sunt părtaș Altarului, de ce să fiu hulit pentru ceea ce aduc mulțumire? De aceea, ori de mâncați, ori de beți, ori altceva de faceți, toate spre slava Lui Dumnezeu să le faceți. Nu fiți piatră de poticnire nici lor, nici Bisericii Lui Dumnezeu,

precum și eu plac tuturor în toate, necăutând folosul meu, ci pre al celorlalți, ca să se măntuiască.

74. Fraților, vă laud că în toate vă aduceți aminte de mine și țineți predaniile cum vi le-am dat. Dar voiesc ca voi să știți că Hristos este Capul oricărui bărbat, iar capul femeii este bărbatul, iar capul Lui Hristos este Dumnezeu Tatăl.

75. Orice bărbat care se roagă, având capul acoperit, necinstește capul său; iar orice femeie care se roagă cu capul descoperit, își necinstește capul; tot una este ca și cum ar fi rasă. Căci dacă o femeie nu-și pune văl pre cap, atunci să se și tundă. Iar dacă este lucru de rușine pentru femeie ca să se tundă ori să se radă, să-și pună văl.

76. Bărbatul nu trebuie să-și acopere capul, fiind chip și slavă a Lui Dumnezeu, iar femeia este slava bărbatului, pentru că n-a fost zidit nici bărbatul fără femeie și nici femeia fără bărbat.

77. Judecați în voi înșivă: este, oare, cuviincios ca o femeie să se roage Lui Dumnezeu cu capul descoperit? Nu vă învățați oare însăși firea că necinste este pentru un bărbat să-și lase părul lung? Și că pentru o femeie, dacă își lasă părul lung, este cinste? Căci părul i-a fost dat ca podoabă.

78. Și aceasta zicându-vă, nu vă laud, fiindcă voi vă adunați nu spre mai bine, ci spre mai rău. Căci mai întâi aud că atunci când vă adunați în Biserică, între voi sunt dezbinări, și în parte cred căci trebuie să fie între voi și gâlceavă în cuvânt, ca să se învedereze între voi cei biruitori.

79. Când vă adunați deci laolaltă, nu se poate mânca Cina Domnului; căci, șezând la masă, fiecare se grăbește să ia mâncarea sa, încât unuia îi este foame, iar altul se îmbată. N-aveți, oare, case ca să mâncați și să beți? Sau disprețuiți Biserică Lui Dumnezeu și rușinați pre cei ce nu au? Ce să vă zic? Să vă laud? În aceasta nu vă laud.

80. Căci eu de la Domnul am primit ceea ce v-am dat și vouă: că Domnul, în noaptea în care a fost vândut, a luat pâine, și, mulțumind, a frânt și a zis: Luați, mâncați; acesta este trupul Meu care se frânge pentru voi. Aceasta să faceți spre pomenirea Mea.

81. Asemenea și paharul după Cină, zicând: în acest pahar este sângele Meu. Aceasta să faceți ori de câte ori veți bea, spre pomenirea Mea.

82. Căci de câte ori veți mânca această pâine și veți bea acest pahar, moartea și Învierea Domnului vestiți până când va veni. Astfel, oricine va mânca Pâinea aceasta sau va bea Paharul Domnului cu nevedrednicie, va fi vinovat față de Trupul și Sângele Domnului.

83. Să se cerceteze însă omul pre sine și așa să mănânce din Pâine și să bea din Pahar. Căci cel ce mănâncă și bea cu nevedrednicie, osândă își mănâncă și bea, nesocotind Trupul Domnului. De aceea, mulți dintre voi sunt neputincioși și bolnavi și mulți au murit. Căci de ne-am fi judecat noi înșine, nu am mai fi judecați.

84. De aceea, frații mei, când vă adunați ca să mâncați, așteptați-vă unii pre alții. Iar dacă îi este cuiva foame, să mănânce acasă, ca să nu vă adunați spre osândă. Celelalte însă le voi rândui când voi veni. Iar cât privește darurile duhovnicești nu vreau, fraților, să fiți în necunoștință.

85. Știți că, pre când erați păgâni, vă duceați la idoli cei muți, ca și cum erați mânâți. De aceea, vă fac cunoscut că precum nimeni, grăind în Duhul Lui Dumnezeu, nu zice: anatema fie Iisus! - tot așa nimeni nu poate să zică cu folos: Domn este Iisus, - decât având Duhul Sfânt.

86. Darurile sunt felurite, dar același Duh. Și felurite slujiri sunt, dar același Domn. Și lucrările sunt felurite, dar este același Dumnezeu, care lucrează toate în toți. Și fiecareia i se dă arătarea Duhului spre folos.

87. Și toate acestea le lucrează unul și același Duh, împărțind fiecareia în deosebi, după cum voiește. Căci precum trupul unul este, și are mădulare multe, iar toate mădularele trupului, multe fiind, sunt un trup, așa și Hristos.

88. Pentru că într-un Duh ne-am botezat noi toți, ca să fim un singur trup și toți la un Duh ne-am adăpat. Căci și trupul nu este un mădular, ci multe.

89. Dacă piciorul ar zice: fiindcă nu sunt mână nu sunt din trup, pentru aceasta nu este el din trup? Și urechea dacă ar zice: fiindcă nu sunt ochi, nu fac parte din trup, - pentru aceasta nu este ea din trup? Dacă tot trupul ar fi ochi, unde ar fi auzul? Și dacă ar fi tot auz, unde ar fi mirosul?

90. Dumnezeu a pus mădularele, pre fiecare din ele, în trup, cum a trebuit. Dacă toate ar fi un singur mădular, unde ar fi trupul? Dar acum sunt multe mădulare, însă un singur trup.

91. Și nu poate ochiul să zică mâinii: n-am trebuință de tine; sau, iarăși capul să zică picioarelor: n-am trebuință de voi. Ci cu mult mai mult mădularele trupului, care par a fi mai slabe, sunt mai trebuincioase. Și pre cele ale trupului care ni se par că sunt mai de necinste, pre acelea cu mai multă evlavie le îmbrăcăm; și cele necuviincioase ale noastre au mai multă cuviință. Iar cele cuviincioase ale noastre n-au nevoie de acoperământ.

92. Dar Dumnezeu a întocmit astfel trupul, dând mai multă cinste celui cărui îi lipsește, ca să nu fie dezbinare în trup, ci mădularele să se îngrijească deopotrivă unele de altele. Și dacă un mădular suferă, toate mădularele suferă împreună; și dacă un mădular este cinstit, toate mădularele se bucură împreună.

93. Iar voi sunteți trupul Lui Hristos. Și pre unii i-a pus Dumnezeu în Biserică: întâi apostoli, al doilea diaconi, al treilea învățători. Oare toți sunt apostoli? Oare toți sunt diaconi? Oare toți învățători? Oare toți au putere să săvârșească minuni?

94. Oare toți au darurile învecărilor? Oare toți vorbesc în limbi? Oare toți pot să talmăcească? Răvniți însă la darurile cele mai bune. Și vă arăt încă o cale care le întrece pre toate: de aș grăi în toate limbile oamenilor, iar dragoste nu am, m-am făcut aramă sunătoare.

95. Și de aș cunoaște toate tainele și orice știință, și de aș avea atâta credință încât să mut și munții, iar dragoste nu am, nimic nu sunt. Dragostea îndelung rabdă; dragostea este binevoitoare, dragostea nu invidiază, nu se laudă, nu se fălește.

96. Dragostea nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se aprinde spre mânie, nu gândește răul, nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr. Toate le suferă, toate le primește, toate le nădăduiește, toate le rabdă. Dragostea nu cade niciodată.

97. Când eram copil, vorbeam cu un copil, simțeam ca un copil; judecam ca un copil; dar când m-am făcut bărbat, am lepădat cele ale copilăriei.

98. Căci acum văd ca prin oglindă, iar atunci, față către față; acum cunosc în parte, dar atunci voi cunoaște pre deplin, precum am fost cunoscut și eu. Și acum rămân acestea trei: credința, nădejdea și dragostea. Iar mai mare dintre acestea

este dragostea. Căutați dragostea și râvniți spre cele duhovnicești.

99. Iar cum, fraților, dacă aș veni la voi, grăind în toate limbile, de ce folos v-aș fi, dacă nu v-aș vorbi lesne de înțeles, sau în cunoștință, sau în învățătură? Că nu îmi este de folos să fiu precum cele necuvântătoare, care dau sunet, de nu vor putea să vorbească ce gândesc.

100. Așa și voi: dacă prin limbă nu veți da cuvânt lesne de înțeles, cum se va cunoaște ce ați grăit? Veți fi niște oameni care vorbesc în vânt. Sunt așa de multe feluri de limbi în lume, dar nici una din ele nu este fără înțelesul ei.

101. Deci dacă nu voi ști înțelesul cuvintelor, voi fi barbar pentru cel care vorbește, și cel care vorbește barbar pentru mine. Așa și voi, de vreme ce sunteți râvnitori după cele duhovnicești, căutați să prisosiți în ele, spre zidirea Bisericii.

102. De aceea, cel ce grăiește într-o limbă străină să se roage ca să și tălmăcească. Căci, dacă mă rog într-o limbă străină, duhul meu se roagă, dar mintea mea este neroditoare. Atunci ce voi face? Mă voi ruga cu duhul, dar mă voi ruga și cu mintea; voi cânta cu duhul, dar voi cânta și cu mintea.

103. Fiindcă dacă vei binecuvânta cu duhul, cum va răspunde omul simplu „Amin” la mulțumirea ta, de vreme ce el nu știe ce zici? Căci tu, într-adevăr, mulțumești bine, dar celălalt nu se zidește.

104. Mulțumesc Dumnezeului meu, că vorbesc în limbi mai mult decât voi toți; dar în Biserică vreau să grăiesc cinci cuvinte cu mintea mea, ca să învăț și pre alții, decât zeci de mii de cuvinte într-o limbă străină.

105. Fraților, nu fiți copii la minte. Fiți copii când e vorba de răutate. La minte însă, fiți desăvârșiți. Așa că vorbire în limbi este semn, nu pentru cei credincioși, ci pentru cei necredincioși.

106. Deci, dacă s-ar aduna Biserica toată laolaltă și toți ar vorbi în limbi și ar intra neștiutori sau necredincioși, nu vor zice, oare, că sunteți nebuni? Cele ascunse ale inimilor lor se învederează, și astfel, căzând cu fața la pământ, se vor închina Lui Dumnezeu, mărturisind că Dumnezeu este într-adevăr printre voi.

107. Ce este deci, fraților? Când vă adunați împreună, fiecare din voi are învățătură, are descoperire, are limbă, are tălmăcire: toate spre zidire să se facă. Dacă grăiește cineva într-o limbă străină, să fie câte doi, sau cel mult trei și pre rând să grăiască și unul să tălmăcească.

108. Iar dacă nu e tălmăcitor, să tacă în Biserică și să-și grăiască numai lui și Lui Dumnezeu. Pentru că Dumnezeu nu este al neorânduiei, ci al păcii. Dar toate să se facă cu cuviință și după rânduiala.

109. Vă aduc aminte, fraților, Evanghelia pre care v-am binevestit-o, pre care ați și primit-o, întru care și stați, prin care și sunteți mântuiți? Cu ce cuvânt v-am binevestit-o, dacă o țineți cu tărie, afară numai dacă n-ați crezut în zadar.

110. Căci v-am dat, întâi de toate, ceea ce și eu am primit, că Hristos a murit pentru păcatele noastre și că a fost îngropat și că a înviat a treia zi. Și că S-a arătat lui Petru, apoi celor doisprezece; în urmă S-a arătat deodată la peste cinci sute de frați, dintre care cei mai mulți trăiesc până astăzi, iar unii au și adormit.

111. După aceea S-a arătat lui Iacob, apoi tuturor Apostolilor; iar la urma tuturor, ca unui născut înainte de vreme, mi S-a arătat și mie. Căci eu sunt cel mai mic dintre Apostoli, care nu

sunt vrednic să mă numesc apostol, pentru că am prigonit Biserica Lui Dumnezeu.

112. Dar prin Darul Lui Dumnezeu sunt ceea ce sunt; și Darul Lui care este în mine n-a fost în zadar. Deci ori eu, ori aceia, așa propovăduim și voi așa ați crezut. Dar nu noi, ci Darul Lui Dumnezeu care este cu noi.

113. Iar dacă nădăjduim în Hristos numai în viața aceasta, suntem mai de plâns decât toți oamenii. Dar acum Hristos a înviat din morți, fiind începătură a Învierii celor adormiți. Dar fiecare în rândul cetei sale: Hristos începătură, apoi cei ai Lui Hristos, la venirea Lui.

114. După aceea, sfârșitul, când Domnul va preda împărăția lui Dumnezeu și Tatălui, când va desființa orice domnie și orice stăpânire și orice putere. Vrăjmașul cel din urmă, care va fi nimic, este moartea, ca Dumnezeu să fie toate în toți.

115. Nu vă lăsați înșelați. Tovărășiile rele strică obiceiurile bune. Treziți-vă cum se cuvine și nu păcătuțiți. Căci unii nu au cunoștință de Dumnezeu; o spun spre rușinea voastră. Și ceea ce semeni nu este trupul ce va să fie, ci grăunte gol, poate de grâu, sau de altceva din celelalte.

116. Iar Dumnezeu îi dă un trup, precum a voit, și fiecărei semințe un trup al său. Nu toate trupurile sunt același chip, ci unul este trupul oamenilor și altul este trupul dobitoacelor și altul este trupul păsărilor și altul este trupul peștilor.

117. Sunt și trupuri cerești și trupuri pământesti; dar alta este slava celor cerești și alta a celor pământesti. Alta este strălucirea soarelui și alta strălucirea lunii și alta strălucirea stelelor. Căci stea de stea se deosebește în strălucire.

118. Așa este omul: se seamănă întru necinste, înviază întru slavă; se seamănă întru slăbiciune, înviază întru putere; se seamănă întru firească, înviază întru duhovnicesc. Dacă este trup firesc, este și trup duhovnicesc.

119. Precum s-a făcut omul cel dintâi, Adam, cu suflet viu; iar Adam Cel de pre urmă cu Duh dătător de viață; dar nu este întâi cel duhovnicesc, ci cel firesc, apoi cel duhovnicesc. Omul cel dintâi este din pământ, pământesc; Omul Cel de-al doilea este din cer.

120. Cum este cel pământesc, așa sunt și cei pământesci; și cum este Cel ceresc, așa sunt și cei cerești. Și după cum am purtat chipul celui pământesc, să purtăm și chipul Celui ceresc. Aceasta însă zic, fraților: Carne și sângele nu pot să moștenească împărăția Lui Dumnezeu, nici stricăciunea nu moștenește nestricăciunea.

121. Iată, taină vă spun vouă: nu toți vom muri, dar toți ne vom schimba, deodată, într-o clipeală de ochi la trâmbița cea de apoi. Căci trebuie ca acest trup stricăcios să se îmbrace în nestricăciune și acest trup muritor să se îmbrace în nemurire.

122. Iar când acest trup stricăcios se va îmbrăca în nestricăciune și acest trup muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci va fi cuvântul acesta: „Lumina este înlăuntrul unui om al luminii și ea luminează întreaga lui ființă”.

123. Dar să dăm mulțumire Lui Dumnezeu, Care ne-a dat biruința prin Domnul nostru Iisus Hristos! Drept aceea, frații mei iubiți, fiți tari, neclintii, sporind totdeauna în lucrul Domnului, știind că osteneala voastră nu este zadarnică înaintea Domnului.

124. Cât despre strângerea de ajutoare pentru creștinii cei necăjiți, precum am rânduit pentru Biserice Galatiei, așa să faceți și voi. La voi mă voi opri, poate, sau voi și ierna, ca să mă petreceți în călătoria ce voi face.

125. Căci nu vreau să vă văd acum numai în treacăt, ci nădăjduiesc să rămân la voi câtăva vreme, dacă va îngădui Domnul. Voi rămâne însă în Efes, până la praznicul Cincizecimii. Căci mi s-a deschis ușă mare spre lucru mult, dar sunt mulți potrivnici.

126. Iar de va veni Timotei, vedeți să fie fără teamă la voi, căci lucrează ca și mine lucrul Domnului. Nimeni deci să nu-l disprețuiască; ci să-l petreceți cu pace, ca să vină la mine; că îl aștept cu frații de aici.

127. Privegheați, stați tari în credință, îmbărbătați-vă și întăriți-vă. Toate ale voastre cu dragoste să se facă. Vă îndemn însă,

fraților, știți casa lui Ștefanos, că este pârga Ahaei și că spre slujirea creștinilor s-au rânduit pre ei înșiși.

128. Mă bucur de venirea lui Ștefanos, a lui Fortunat și a lui Ahae, pentru că aceștia au împlinit lipsa voastră. Și au liniștit duhul meu și al vostru. Cunoașteți bine deci pre unii ca aceștia.

129. Vă îmbrățișează Bisericile Asiei. Vă îmbrățișează mult, în Domnul, Acvila și Priscila, împreună cu Biserica din casa lor. Vă îmbrățișează frații toți.

130. Îmbrățișați-vă și voi unii pre alții cu sărutare sfântă. Salutarea cu mâna mea, Pavel. Darul Domnului Iisus Hristos să fie cu voi! Dragostea mea cu voi toți, în Hristos Iisus! Amin.

EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI

1. Pavel, Apostol al Lui Hristos Iisus, prin voința Lui Dumnezeu, și Apostolul Timotei care scrie: Bisericii Lui Dumnezeu celei din Corint, împreună cu toți creștinii care sunt în toată Ahaia: Dar vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Iisus Hristos.

2. Binecuvântat este Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Părintele îndurărilor și Dumnezeu la toată mângâierea, Cel ce ne mângâie pre noi în tot necazul nostru, ca să putem să-i mângâiem și noi pre cei care se află în tot necazul, prin mângâierea cu care noi înșine suntem mângâiați de Dumnezeu.

3. Că precum prisosesc pătimirile Lui Hristos întru noi, așa prisosește prin Hristos și mângâierea noastră. Deci fie că suntem strămtorați, este pentru a voastră mângâiere și mântuire; fie că suntem mângâiați, este pentru a voastră mângâiere, care vă dă putere să îndurați cu răbdare aceleași suferințe pre care le suferim și noi.

4. Și nădejdea noastră este tare pentru voi, știind că precum sunteți părtași suferințelor, așa și mângâierii. Căci nu voim, fraților, ca voi să nu știți de necazul nostru, care ni s-a făcut în Asia, că peste măsură, peste puteri, am fost îngreuiți, încât nu mai nădăjduiam să scăpăm cu viață.

5. Ci noi, în noi înșine, ne-am socotit ca osândiți la moarte, ca să nu ne punem încrederea în noi, ci în Dumnezeu, Care ne-a izbăvit pre noi dintr-o moarte ca aceasta și ne izbăvește și în Care nădăjduiam că încă ne va mai izbăvi.

6. Ajutându-ne și voi cu rugăciunea pentru noi, așa încât darul acesta făcut nouă, prin rugăciunea voastră, să ne fie prilej de mulțumire adusă Lui Dumnezeu pentru noi. Căci lauda noastră aceasta este: mărturia conștiinței noastre că am umblat în lume, și mai ales la voi, în sfințenie și în curăție dumnezeiască, nu în înțelepciune trupească, ci în Darul Lui Dumnezeu.

7. Căci nu vă scriem vouă altele decât cele ce citiți și înțelegeți. Și am nădejde că până în sfârșit veți înțelege; după cum ne-ați și înțeles în parte, - că noi suntem lauda voastră, precum și voi lauda noastră, în ziua Domnului nostru Iisus.

8. Cu această încredințare voiam să vin întâi la voi, ca să aveți bucurie a doua oară și să plec de la voi în Macedonia și din Macedonia iarăși să vin la voi. Deci, aceasta voind, m-am purtat, oare, cu ușurință? Sau cele ce hotărâsc, le hotărâsc trupește ca la mine da, da să fie și nu, nu?

9. Credincios este Dumnezeu, că a fost cuvântul nostru către voi da și nu. Căci Fiul Lui Dumnezeu, Iisus Hristos, Cel propovăduit vouă, prin noi, prin mine, prin Silvan și prin Timotei, a lucrat să fie așa. Căci toate făgăduințele Lui

Dumnezeu, în El, sunt da; și prin El, spre slava Lui Dumnezeu prin noi.

10. Cel ce ne întărește pre noi împreună cu voi, în Hristos, și ne-a uns pre noi, este Dumnezeu, Care ne-a și pecetluit pre noi și a dat arvuna Duhului, în inimile noastre. Și eu chem pre Dumnezeu mărturie asupra sufletului meu, că din crutare pentru voi n-am venit încă la Corint.

11. Nu că doar avem stăpânire peste credința voastră, dar suntem împreună-lucrători ai bucuriei voastre; căci stați tari în credință și am încredut în mine aceasta, să nu vin iarăși la voi cu întristare. Căci dacă eu vă întristez, cine este cel care să vă înveselească?

12. Și v-am scris vouă aceasta, ca nu cumva la venirea mea să am întristare de la aceia care trebuie să mă bucure, fiind încredințat despre voi toți că bucuria mea este și a voastră a tuturor. Căci din multă supărare și cu inima strânsă de durere v-am scris, nu ca să vă întristați, ci ca să cunoașteți dragostea pre care o am cu prisosință către voi.

13. Și dacă m-a întristat cineva, nu pre mine m-a întristat, ci în parte pre voi toți, ca să nu spun mai mult. Destul este pentru un astfel de om pedeapsa aceasta. Așa încât voi, dimpotrivă, mai bine să-l iertați și să-l mângâiați, ca să nu fie copleșit de prea multă întristare unul ca acesta.

14. De aceea vă îndemn să întăriți în el dragostea; căci pentru aceasta v-am și scris. Iar cui îi iertați ceva, îi iert și eu; pentru că și eu, dacă am iertat ceva, am iertat pentru voi, în fața Lui Hristos, ca să nu ne lăsăm covârșiți de satana, căci ispitele lui nu ne sunt necunoscute.

15. Și venind eu la voi, pentru Evanghelia Lui Hristos, și ușă fiindu-mi deschisă în Domnul, n-am avut odihnă în duhul meu, fiindcă nu l-am găsit pre Tit, fratele meu, ci despărțindu-mă de ceilalți, am plecat în Macedonia.

16. Mulțumire fie adusă deci Lui Dumnezeu, Celui ce ne face pururea biruitori în Hristos și descoperă prin noi, în tot locul, mireasma cunoștinței Sale! Pentru că suntem Lui Dumnezeu bună mireasmă a Lui Hristos între cei ce se mântuiesc și între cei ce pier.

17. Unora le suntem mireasmă a morții spre moarte, iar altora mireasmă a vieții spre viață. Și pentru acestea, cine e destoinic? Căci nu suntem ca cei mulți, care strică cuvântul Lui Dumnezeu, ci grăim ca din curăția inimii, ca de la Dumnezeu înaintea Lui Dumnezeu, în Hristos.

18. Au doară începem iarăși să spunem cine suntem? Sau nu cumva avem nevoie - cum au unii - de scrisori de laudă către

voi sau de la voi? Scrisoarea noastră sunteți voi, scrisă în inimile noastre, cunoscută și citită de toți oamenii.

19. Arătându-vă că sunteți scrisoare a Lui Hristos, slujită de noi, scrisă nu cu cerneală, ci cu Duhul Dumnezeului Celui viu, nu pre bucată de piatră, ci pre tablele inimii. Și o astfel de încredere avem în Hristos față de Dumnezeu; nu că de la noi suntem destoinici să cugetăm ceva ca de la noi înșine, ci destoinicia noastră este de la Dumnezeu.

20. Destoinic este Cel ce ne-a învrednicit să fim slujitori ai Sfintei Evanghelii, nu ai literei, ci ai duhului; pentru că litera ucide, iar duhul dă viață. Iar dacă slujirea cea săpată în litere, pre piatră, s-a făcut într-o slavă, cum să nu fie mai mult într-o slavă slujirea Duhului?

21. Căci de a avut parte de slavă slujirea care aduce osândă, cu mult mai mult prisosește în slavă slujirea dreptății. Și nici măcar nu este slăvit ceea ce era slăvit în această privință, față de slava cea covârșitoare.

22. Căci dacă ce este trecător s-a săvârșit prin slavă, cu atât mai mult ce e netrecător va fi în slavă. Având deci o astfel de nădejde, noi lucrăm cu multă îndrăzneală și nu ca Moise, care își punea un văl pre fața sa.

23. Dar mințile lor s-au învățat, căci până în ziua de azi, la citirea vechiului testament, rămâne același văl, neridicându-se, ci până astăzi, când se citește Moise, stă un văl pre inima lor; iar când se vor întoarce către Domnul, vălul se va ridica.

24. Domnul este Duh, și unde este Duhul Domnului, acolo este libertate. Iar noi toți, privind ca în oglindă, cu fața descoperită, slava Domnului, ne prefacem în același chip din slavă în slavă, ca de la Duhul Domnului.

25. De aceea, având această slujire, după cum am fost chemați, nu ne pierdem nădejdea, ci ne-am lepădat de cele ascunse ale rușinii, neumblând în viclesug, nici stricând cuvântul Lui Dumnezeu, ci făcându-ne cunoscuți prin arătarea adevărului, față de orice conștiință omenească, înaintea Lui Dumnezeu.

26. Iar dacă Evanghelia noastră este încă acoperită, este pentru cei pierduți, în care Dumnezeu a orbit mințile necredincioșilor veacului acestuia, ca să nu le lumineze lumina Evangheliei Lui Hristos, Care este chipul Lui Dumnezeu.

27. Căci nu ne propovăduim pre noi înșine, ci pre Hristos Iisus, Domnul, iar noi înșine suntem slugile voastre, pentru Iisus. Fiindcă Dumnezeu, Care a zis: „când se vor trezi din această amorțeală, vor vedea lumina adevărului și se vor întoarce la înțelepciunea cea dintâi” - El a strălucit în inimile noastre, ca să strălucească cunoștința slavei Lui Dumnezeu în noi.

28. Și avem comora aceasta în vase de lut, ca să se arate că puterea covârșitoare este a Lui Dumnezeu și nu de la noi, în toate pătimind necaz, dar nefind striviți; lipsiți fiind, dar nu deznădăjduiți; prigoniiți fiind, dar nu părăsiți; doborâți, dar nu nimiciți.

29. Purtând totdeauna în trup omorârea Lui Iisus, pentru ca și viața Lui să se arate în trupul nostru. Căci pururea noi cei vii suntem dați spre moarte pentru El, ca și viața Lui să se arate în trupul nostru cel muritor.

30. Astfel că în noi lucrează viața; dar având același duh al credinței și noi credem; pentru aceea și grăim, știind că Cel ce a înviat pre Domnul, ne va învia și pre noi împreună cu El și ne va înfățișa împreună cu voi.

31. Căci toate sunt pentru voi, pentru ca, înmulțindu-se Darul să prisosească prin mai mulți mulțumirea, spre slava Lui

Dumnezeu. De aceea nu ne pierdem curajul și, chiar dacă omul nostru cel din afară se trece, cel dinăuntru însă se înnoiește din zi în zi.

32. Căci necazul nostru de acum, ușor și trecător, ne aduce nouă, mai presus de orice măsură, slavă veșnică covârșitoare, neprivind noi la cele ce se văd, ci la cele ce nu se văd, fiindcă cele ce se văd sunt trecătoare, iar cele ce nu se văd sunt veșnice.

33. Căci știm că, dacă trupul, locuința noastră pământească, se va strica, avem zidire de la Dumnezeu, casă nefăcută de mână, veșnică, în ceruri. Căci de aceea și suspinăm, în acest trup, dorind să ne îmbrăcăm cu locuința noastră cea din cer.

34. Dacă totuși vom fi găsiți îmbrăcați, iar nu goi, că noi, cei ce suntem în trupul acesta, suspinăm îngreuiți; de vreme ce dorim să nu ne scoatem haina noastră, ci să ne îmbrăcăm cu cealaltă pre deasupra, ca ceea ce este muritor să fie înghițit de viață.

35. Iar Cel ce ne-a făcut spre aceasta este Dumnezeu, Care ne-a dat nouă arvuna Duhului. Îndrăznind deci totdeauna și știind că, petrecând în trup, suntem departe de Domnul, căci umblăm prin credință, iar nu prin fapte.

36. Avem încredere și voim mai bine să plecăm din trup și să petrecem la Domnul. De aceea ne și străduim, fie că petrecem în trup, fie că plecăm din el, să fim bineplăcuți Lui Dumnezeu. Pentru că noi toți trebuie să ne înfățișăm înaintea Lui Hristos, să ia fiecare după ce a lucrat în trup.

37. Cunoscând deci acestea, căutam să-i înduplecăm pre oameni, dar Lui Dumnezeu Îi suntem binecunoscuți și nădăjduiesc că suntem binecunoscuți și în cugetele voastre. Căci nu vă spunem iarăși cine suntem, ci vă dăm prilej de laudă pentru noi, ca să aveți ce să spuneți acelor care se laudă cu fața și nu cu inima.

38. Căci, dacă ne-am ieșit din fire, este pentru Dumnezeu, iar dacă suntem cu mintea întreagă, este pentru voi. Căci dragostea Lui Hristos ne stăpânește pre noi care socotim aceasta, că dacă Unul a murit pentru toți, au murit deci toți pentru Unul.

39. El a murit pentru toți, ca cei ce viază să nu mai trăiască doar în ei, ci în Acela care, pentru ei, a murit și a înviat. De aceea, noi nu mai știm de acum pre nimeni după trup; chiar dacă L-am cunoscut pre Hristos după trup, acum nu-L mai cunoaștem.

40. Deci, dacă este cineva în Hristos, este făptură nouă; cele vechi au trecut, iată toate s-au făcut noi și toate sunt de la Dumnezeu, Care ne-a împăcat cu Sine prin Hristos și Care ne-a dat nouă slujirea împăcării.

41. Pentru că Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine însuși, nesocotindu-le greșeliile lor și punând în noi cuvântul împăcării. Așadar, în numele Lui Hristos, ne înfățișăm ca mijlocitori, ca și cum Însuși Dumnezeu v-ar îndemna prin noi.

42. Vă rugăm, în numele Lui Hristos, împăcați-vă cu Dumnezeu! Căci El, Care n-a cunoscut păcatul, ne ajută ca să dobândim, întru El, dreptatea Lui Dumnezeu. Fiind, dar, împreună-lucrători cu Hristos, vă îndemnăm să nu primiți cu nebagare de seamă Darul Lui Dumnezeu.

43. Căci iată acum este vreme potrivită, iată acum este ziua mântuirii, nedând nici o sminteală într-o nimic, ca să nu fie slujirea noastră defăimată, ci în toate înfățișându-ne pre noi înșine ca slujitori ai Lui Dumnezeu, în multă răbdare, în

necazuri, în nevoi, în strămtorări, în bătai, în temnițe, în tulburări, în osteneți, în privegheți, în posturi, în curăție; în cunoștință, în îndelungă-răbdare, în bunătate, în Duhul Sfânt, în dragoste nefățarnică, în cuvântul adevărului, în puterea Lui Dumnezeu, prin armele dreptății, cele de-a dreapta și cele de-a stânga.

44. Prin slavă și necinste, prin defăimare și laudă; ca niște iubitori de adevăr, ca niște necunoscuți, deși bine cunoscuți, ca fiind pre pragul morții, deși iată că trăim, ca niște pedepsiți, dar nu uciși; ca niște întristați, dar pururea bucurându-ne; ca niște săraci, dar pre mult îmbogățind; ca unii care n-au nimic, dar toate le stăpânesc.

45. Fraților corinenți, gurile și inimile noastre s-au deschis către voi. În inima noastră nu sunteți la strămtorare; dar strămtorare este pentru noi, în inimile voastre. Faceți asemenea, deschizându-vă și voi inimile voastre!

46. Nu vă înjuțați la jug străin cu cei necredincioși, căci ce înșoțire are dreptatea cu nedreptatea? Sau ce împărtășire are lumina cu întunericul? Și ce învoire este între Hristos și diavolul? Sau ce parte are un credincios cu un necredincios?

47. Sau ce înțelegere este între Biserica Lui Dumnezeu și templul idolori? Căci noi suntem Biserica a Dumnezeului Celui viu, precum Dumnezeu a zis că: „acestea vi le-am grăit, ca întru Mine pace să aveți. În lume necazuri veți avea; dar îndrăzniți. Eu am biruit lumea”.

48. Având deci aceste făgăduințe, iubitorilor, să ne curățim pre noi de toată întinarea trupului și a duhului, desăvârșind sfințenia în dragostea Lui Dumnezeu. Faceți-ne loc în inimile voastre!

49. N-am nedreptățit pre nimeni; n-am vătămat pre nimeni, n-am înșelat pre nimeni. Nu o spun spre osândirea voastră, căci v-am spus înainte că sunteți în inimile noastre, ca împreună să murim și împreună să trăim.

50. Multă îmi este încrederea în voi! Multă îmi este lauda pentru voi! M-am umplut de mângâiere! Cu tot necazul nostru, sunt covârșit de bucurie! Căci, după ce am sosit în Macedonia, trupul n-a avut nici o odihnă, necăjii fiind în tot felul: din afară lupte, dinăuntru temeri.

51. Dar Dumnezeu, Cel ce mângâie pre cei smeriți, ne-a mângâiat pre noi cu venirea Apostolului Tit. Și nu numai cu venirea lui, ci și cu mângâierea cu care el a fost mângâiat la voi, vestindu-ne nouă dorința voastră, răvna voastră pentru noi, ca noi mai mult să ne bucurăm.

52. Acum mă bucur, nu pentru că v-ați întristat, ci pentru că v-ați întristat spre îndreptare. Căci v-ați întristat după Dumnezeu, ca să nu fiți întru nimic păgubiți de către noi. Căci întristarea cea după Dumnezeu aduce ridicare spre mântuire, fără părere de rău; iar întristarea lumii aduce moarte.

53. Că iată, însăși aceasta, că v-ați întristat după Dumnezeu, câtă sârguință v-a adus, ba încă și dezvinovățire și mahnire și dorință și răvnă! Întru totul ați dovedit că voi înșivă sunteți curați în acest lucru.

54. Deci, deși v-am scris, aceasta n-a fost din cauza celui ce a nedreptățit, nici din cauza celui ce a fost nedreptățit, ci ca să ne dovedească nouă sârguința voastră pentru noi, înaintea Lui Dumnezeu.

55. De aceea, ne-am mângâiat; dar pre lângă mângâierea noastră, ne-am bucurat peste măsură mai ales de bucuria lui Tit, că duhul lui s-a liniștit din partea voastră a tuturor. Căci dacă m-am lăudat înaintea lui cu ceva pentru voi, n-am fost dat

de rușine; ci precum toate vi le-am grăit întru adevăr, așa și lauda noastră pentru Tit s-a făcut după adevăr.

56. Și inima lui este și mai mult la voi, aducându-și aminte de dragostea voastră a tuturor, cum l-ați primit cu bucurie negrăită. Mă bucur că în toate pot să mă încred în voi și vă fac cunoscut, fraților, Darul Lui Dumnezeu Cel dăruit în Bisericele Macedoniei.

57. Că în multa lor încercare de necaz, prisosul bucuriei lor și sărăcia lor cea adâncă au sporit în bogăția dărmicii lor și mărturisesc că de voia lor au dat, după putere și peste putere, cu multă rugămintă cerând Darului Sfântului Duh de a lua și ei parte la ajutorarea creștinilor necăjii.

58. Și au făcut nu după cum au nădăduit, ci s-au dat pre ei înșiși întâi Domnului și apoi nouă, prin voia Lui Dumnezeu, încât l-am rugat pre Tit ca, precum a început dinainte, așa să și desăvârșească, la voi, și darul acesta.

59. Ci precum întru toate prisosiți: în credință, în cuvânt, în cunoștință, în orice sârguință, în iubirea voastră către noi, așa și în acest dar să prisosiți. Nu cu poruncă o spun, ci încercând și curăția dragostei voastre, prin sârguința altora.

60. Căci cunoașteți Darul Domnului nostru Iisus Hristos, că El, bogat fiind, pentru voi a sărăcit, ca voi cu sărăcia Lui să vă îmbogățiți. Vă îndemn că aceasta vă este de folos vouă, care încă de anul trecut ați început nu numai să voiți, ci și să faceți faptele.

61. Deceți, dar, acum până la capăt fapta, ca precum ați fost gata să voiți, tot așa să și îndepliniți din ce aveți. Căci dacă este bunăvoință, bine primit este darul milosteniei, după cât are cineva, nu după cât nu are.

62. Nu doar ca să fie altora ușurare, iar vouă necaz, ci ca să fie potrivire: prisosința voastră să îplinească lipsa acelorora, pentru ca și prisosința lor să îplinească lipsa voastră, spre a fi potrivire, căci este precum zice Domnul: „cine are și nu dă și aproapei lui său, nu poate fi ucenicul Meu”.

63. Mulțumire fie adusă Lui Dumnezeu, Care a dat aceeași răvnă pentru voi în inima lui Tit. Căci, pre de o parte, a primit îndemnul nostru, iar, pre de altă parte, făcându-se și mai sârguitor, de bună voie a plecat către voi.

64. Și am trimis împreună cu el și pre fratele Alexandru (fiul lui Simeon), a cărui laudă, întru Evanghelie, este în toate Bisericile. Dar nu numai atât, ci este și ales de către Biserici ca împreună-călător cu noi la darul acesta, slujit de noi, spre slava Domnului însuși și spre osârdia noastră.

65. Prin aceasta ne ferim ca să nu ne defăimeze cineva, în această îmbeșugată strângere de daruri, de care ne îngrijim. Pentru că ne îngrijim de cele bune nu numai înaintea Domnului, ci și înaintea oamenilor.

66. Și l-am trimis împreună cu ei și pre acest frate al nostru, iar acum este și mai sârguitor, prin multa încredere în voi. Astfel, dacă e vorba de Tit, el este înșoțitorul meu și împreună-lucrător la voi; dacă e vorba despre frații noștri, ei sunt Apostoli ai Bisericilor, adică slavă a Lui Hristos.

67. Judecați lucrurile așa cum se arată: dacă cineva are încredere în sine că este al Lui Hristos, să gândească iarăși de la sine aceasta, că precum este el al Lui Hristos, tot așa sunt și ceilalți. Cel ce vorbește astfel să-și dea seama că așa cum suntem cu cuvântul prin scrisori, când nu suntem de față, tot așa suntem și cu fapta, când suntem de față.

68. Căci nu îndrăznim să ne numărăm sau să ne asemănăm cu unii care se laudă singuri; dar aceia, măsurându-se și

asemănându-se pre ei cu ei înșiși, nu au pricepere. Iar noi nu ne vom lăuda fără măsură, ci după măsura dreptarului cu care ne-a măsurat nouă Dumnezeu, ca să ajungem și până la voi.

69. Căci am și ajuns cu Evanghelia Lui Hristos până la voi. Nu ne lăudăm peste măsură cu ostenelele altora, ci avem nădejde că, tot crescând credința voastră, ne vom bucura în voi cu prisosință, după măsura noastră, ca să propovăduim Evanghelia și în ținuturile de dincolo de voi, dar fără să ne lăudăm cu măsură străină, în cele de-a gata.

70. Iar cel ce se laudă, în Domnul să se laude. Pentru că nu cel ce se laudă singur este dovedit bun, ci acela pre care Domnul îl laudă. Și chiar dacă sunt neiscusit în cuvânt, nu însă în cunoștință, ci v-am dovedit-o în totul față de voi toți.

71. Sau am făcut păcat că v-am propovăduit în dar Evanghelia Lui Dumnezeu, smerindu-mă pre mine însumi, pentru ca voi să vă înălțați? Și de față fiind la voi și în lipsuri aflându-mă, n-am făcut supărare nimănui.

72. Căci în cele ce mi-au lipsit, m-au îndestulat frații veniți din Macedonia. Și în toate m-am păzit și mă voi păzi, să nu vă fiu povară. Este în mine adevărul Lui Hristos, că lauda aceasta nu-mi va fi îngrădită în ținuturile Ahaei.

73. De trei ori am fost bătut cu vergi; o dată am fost bătut cu pietre; de trei ori s-a sfărâmat corabia cu mine; o noapte și o zi am petrecut în largul mării. În călătorii adeseori, în primejdiile de răuri, în primejdiile de la tâlhari, în primejdiile de la neamul meu, în primejdiile de la păgâni; în primejdiile în cetăți, în primejdiile în pustie, în primejdiile pre mare, în primejdiile între cei mincinoși.

74. În osteneală și în trudă, în privegheri adeseori, în foame și în sete, în posturi de multe ori, în frig și în lipsă de haine. Pre lângă cele din afară, ceea ce mă împresoară în toate zilele

este grija de toate Bisericile. Cine nu este slab ca și eu să nu fiu slab?

75. Dacă trebuie să mă laud, mă voi lăuda cu cele ale slăbiciunii mele! Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus, Cel ce este binecuvântat în veci, știe că nu mint! Dacă trebuie să mă laud, nu-mi este de folos.

76. Căci chiar dacă aș vrea să mă laud, nu voi fi fără minte, căci voi spune adevărul; dar mă feresc de aceasta, ca să nu mă socotească nimeni, mai presus decât ceea ce vede sau aude de la mine. Deci, foarte bucuros, mă voi lăuda mai ales întru slăbiciunile mele, ca să locuiască în mine puterea Lui Hristos.

77. De aceea mă bucur în slăbiciuni, în defăimări, în nevoi, în prigoniri, în strămtorări pentru Hristos, căci, când sunt slab, atunci sunt tare. M-am făcut ca unul fără minte, lăudându-mă. Căci cu ce sunteți voi mai prejos decât celelalte Biserici, decât numai ca eu nu v-am fost povară?

78. Iată, a treia oară sunt gata să vin la voi și nu vă voi fi povară, căci nu caut ale voastre, ci pre voi. Pentru că nu copiii sunt datori să agonisească pentru părinți, ci părinții pentru copii. Deci eu foarte bucuros voi cheltui și mă voi cheltui pentru sufețele voastre, deși, iubindu-vă mai mult, eu sunt iubit mai puțin. Dar fie!

79. Deci, fraților, bucurați-vă! Desăvârșiți-vă, mângâiați-vă, fiți uniți în cuget, trăiți în pace și Dumnezeu dragostei și al păcii va fi cu voi. Îmbrățișați-vă unii pre alții cu sărutare sfântă.

80. Sfinții toți vă îmbrățișează. Darul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea Lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți! Amin.



PARTEA A TREIA – EPISTOLELE SFÂNTULUI APOSTOL IGNATIE

EPISTOLA CĂTRE MAGNESIENI

1. Ignatie, Apostol al Antiohiei, Bisericii care este în Magnesia lângă râul Mandru și Bisericii celei binecuvântate în Darul Lui Dumnezeu Tatăl, în Hristos Iisus, Mântuitorul nostru, întru Care o îmbrățișez și îi doresc multă bucurie în Dumnezeu Tatăl și în Iisus Hristos!

2. Cunoscând buna rânduială a dragostei voastre celei după Dumnezeu, cu bucurie m-am hotărât să vă grăiesc în credința Lui Iisus Hristos. Fiind învrednicit cu un numele de creștin, de mare cuvânt dumnezeiesc, le doresc tuturor unire în Duhul Lui Dumnezeu, spre viața cea veșnică.

3. Le doresc unire în credință și în dragoste, unire pre care nimic nu o depășește, și, unire în Dumnezeu și Tatăl, în care răbdând și scăpând de toată ispirtirea stăpânitorului acestui veac, vom avea parte de mântuire.

4. Am fost învrednicit să primesc vești de la voi prin Damas, Episcopul vostru, vrednic de Dumnezeu și prin vrednicii preoți Vas și Apolonie și prin cel împreună cu dânșii, diaconul Zotion. Se cuvine, dar, ca voi să vă folosiți de vârsta înaintată a episcopului vostru, dându-i tot respectul potrivit Darului Lui Dumnezeu care este asupra lui.

5. Știu că și sfinții preoți nu se uită că a fost hirotonit episcop de curând, ci, ca niște oameni înțelepți în Dumnezeu, îl urmează; dar nu-l urmează pre el, ci pre Tatăl Lui Iisus Hristos, Episcopul tuturor.

6. Așadar, în cinstea Celui Care ne-a ales pre noi, se cuvine să-l urmărem pre episcop fără nici o viclenie sau fățarnicie; căci nimeni nu-l înșeală pre episcopul acesta văzut, ci îl înșeală pre Cel nevăzut. Că într-o împrejurare ca aceasta, n-avem să dăm cuvânt trupului, ci Lui Dumnezeu, care le cunoaște pre cele ascunse.

7. Se cuvine dar nu numai să ne numim creștini, ci să și fim; căci sunt unii care îl numesc pre episcop, episcop, dar fac toate fără de el; unii ca aceștia nu mi se par a avea credință curată, pentru că adunările lor de slujbe nu sunt întemeiate potrivit învățaturii Evangheliei.

8. Toate lucrurile au un sfârșit, iar în fața noastră stau acestea două: moartea și viața și fiecare are să meargă la locul său după faptele lui. După cum sunt două părți, una a Lui Dumnezeu, iar alta a lumii și fiecare din ele au o înfățișare proprie, tot așa și cei necredincioși au întipăritura lumii acesteia, iar cei credincioși, în dragoste, au întipăritura

Cuvântului Lui Dumnezeu Tatăl, prin Iisus Hristos. Dacă nu alegem prin El de bunăvoie omorârea pătimilor, nu avem în noi viața Lui.

9. Așadar, pentru că nu în persoanele amintite mai înainte, am văzut, în credință, întreaga voastră comunitate, ci și am iubit-o, vă îndemn să vă străduiți și să le faceți pre toate în unire cu Dumnezeu, având înțâistător pre episcop, care este în locul Apostolului Petru, pre preoți care sunt în locul soborului Apostolilor și pre diaconi care-mi sunt așa de dragi, cărora li s-a încredințat slujirea Ucenicilor Lui Hristos, care mai înainte de veci, era la Tatăl și în veșnicie se arată tot acolo.

10. Asemănându-vă, dar, toți în purtări cu Dumnezeu, dați-vă respect unii altora; nimeni să nu se uite trupește la seamănel său, ci totdeauna să vă iubiți unul pre altul în Iisus Hristos. Să nu fie nimic între voi care să vă poată dezbină, ci uniți-vă cu episcopul vostru și cu înțâistătorii voștri, slujitori ai Altarului, potrivit chipului și învățaturii Dumnezeiescului Cuvânt al Evangheliei.

11. După cum Domnul n-a făcut nimic, nici prin El însuși, nici prin Apostoli, fără de Tatăl, cu Care era unit în Duhul, tot așa și voi să nu faceți nimic fără de episcop și fără preoți; nici să nu încercați măcar să vi se pară că este binecuvântat a face ceva de unul singur, ci în comun: o singură rugăciune, o singură cerere, o singură minte, o singură nădejde în dragoste, în bucuria cea neprihănită, care este Iisus Hristos, decât El nefiind altceva sau altul mai bun.

12. Adunați-vă cu toții ca într-o Biserică a Lui Dumnezeu, ca la un singur Altar, în jurul Unui singur Iisus Hristos, Care a ieșit de la Unul Tatăl, s-a pogorât de la Unul Dumnezeu și Tatăl, este Unul cu Tatăl și cu Duhul, la Care s-a și întors, înălțându-se iarăși de la noi.

13. Să nu fiți înșelați cu învățături străine nici cu basme vechi, care nu sunt de folos. Căci dacă și acum trăim după cele vechi, atunci mărturisim că n-am primit Darul. Dumnezeiesții Apostoli au viețuit potrivit Învățăturii Evangheliei Lui Iisus Hristos, de aceea au și fost prigonii; ei au fost insufiați de Darul Lui, pentru a încredința pre cei aleși, că Unul este Dumnezeu, Care s-a arătat prin Iisus Hristos, Fiul Lui, Care este Cuvântul Lui ieșit din tăcere și întru toate a bineplăcut Celui ce L-a trimis pre El.

14. Așadar, cei care au trăit în rânduielile cele din vechime și au venit la nădejdea cea nouă, să nu mai țină cele vechi, nici sămbăta, ci duminica, în care și viața noastră a strălucit de lumină, prin El și prin Învierea Lui, fără a ne abate spre cuvintele deșarte ale altora.

15. Prin Taina aceasta am primit credința și de aceea suferim prigoniri, ca să fim găsiți ucenici ai Lui Iisus Hristos, singurul nostru luminat învățător. Cum vom putea noi trăi fără El, când și Apostolii și Ucenicii, în duh s-au bucurat de El ca Învățător?

Și de aceea Cel pre care pre bună dreptate l-au primit, i-a scos din moarte și din rătăcire, când a venit pre pământ.

16. Să fim, dar, primitori față de bunătatea Sa, că dacă ne-ar face nouă după faptele noastre, n-am mai fi. De aceea, fiind ucenici ai Lui, să învățăm a trăi potrivit creștinismului. Cel care se numește cu alt nume decât acesta, nu este de la Dumnezeu.

17. Îndepărtați, dar, învățătura cea rea, cea veche, cea înăcrită, și prefaceți-vă în trup nou, care este al Lui Iisus Hristos. Luminați-vă prin învățătura Lui, ca să nu se întunece cineva dintre voi; căci dacă cineva se întuneacă, se va vădi tuturor.

18. Este o nebulie să vorbiți de Hristos și să trăiți ca cei vechi; că nu creștinismul a crezut în cele vechi, ci cele vechi în creștinism, în care s-a adunat toată suflarea care a crezut în Dumnezeu. Iar acestea, dragii mei, nu pentru că am aflat că unii dintre voi sunt așa, ci ca unul mai mic decât voi, care vreau să vă feresc să nu cădeți în undițele slavei deșarte, ci să fiți încredințați de Nașterea, de Patima și de Învierea Domnului, care a fost pre timpul Apostolilor celor dintâi.

19. Toate acestea au fost cu adevărat săvârșite de Hristos, nădejdea noastră, pentru Care, face Dumnezeu ca nimeni dintre voi să nu se înstrăineze. M-aș bucura de voi întru totul, dacă aș fi neîntemnițat; dar, deși sunt legat, totuși nu sunt ceva față de unul din voi, cei liberi.

20. Știu că nu vă lăudați, că aveți în voi înșivă pre Hristos Iisus. Străduiți-vă să fiți puternici în dogmele Domnului și ale Apostolilor, pentru ca în toate câte faceți să aveți și spor, cu trupul și cu duhul, în credință și în dragoste, în Tatăl, în Fiul și în Duhul, la început și la sfârșit, împreună cu dostoinicul vostru episcop și cu suna cea vrednică și duhovnicească a clerului vostru, a preoților și a diaconilor Lui Dumnezeu.

21. Fiți ascultători de episcopul vostru și el de voi și unii de alții, după cum Iisus Hristos s-a supus după Trup Tatălui, iar Apostolii Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, spre a fi unirea desăvârșită și trupească și suflatească.

22. Știind că sunteți plini de Dumnezeu, v-am sfătuit pre scurt. Pomeniți-mă în rugăciunile voastre, ca să am parte de Dumnezeu. Pomeniți și Biserica lui Petru din Siria, după numele căreia nu sunt vrednic să fiu numit, că am nevoie de rugăciunile voastre unite în Dumnezeu și de dragostea voastră, ca Biserica din Siria să fie învrednicită să fie acoperită cu roua Bisericii lui Hristos.

23. De aici din Smirna de unde vă scriu, vă îmbrățișează și efesenii care au venit la mine, căci ei au venit ca și ai voștri spre slava Lui Dumnezeu și m-au încurajat în toate, împreună cu Apostolul Policarp, Episcopul smirnenilor.

24. Vă îmbrățișează și celelalte Biserici în cinstea Lui Iisus Hristos. Fiți sănătoși în unirea Lui Dumnezeu, având Duh nedespărțit, care este de la Iisus Hristos. Amin.

EPISTOLA CĂTRE FILADELFIENI

1. Ignatie, Apostol al Antiohiei, către Biserica Lui Dumnezeu Tatăl și a Domnului nostru Iisus Hristos, care este în Filadelfia Asiei, celei întârită în unirea Lui Dumnezeu și înveselită fără deosebire în Învierea Domnului.

2. Vă salut în dragostea Lui Iisus Hristos, care este bucurie

veșnică și statornică, mai ales dacă și creștinii sunt una cu episcopul și cu preoții cei dimpreună cu el și cu diaconii rânduiți după voia Lui Iisus Hristos, pre care i-a întărit cu întemeiere prin Sfântul Duh.

3. Despre Dimitrie, Episcopul vostru, am aflat că nu a dobândit

această slujire, care este a întregii Biserici, nici prin el, nici prin oameni, nici din dorință de slavă deșertă, ci datorită dragostei Lui Dumnezeu Tatăl și a Domnului Iisus Hristos.

4. Sunt uimit de bunătatea Lui Dimitrie, care prin tăcerea sa, poate spune mai mult decât cei care grăiesc deșertăciuni. Căci este în armonie cu Evanghelia, precum un instrument muzical cu corzile sale.

5. De aceea sufletul meu îi ferecește cugetul lui îndreptat spre Dumnezeu. Știu că este virtuos și desăvârșit; cunosc statornicia și lipsa lui de mânie, în toată blândețea Dumnezeului Celui viu.

6. Așadar, fii ai luminii adevărului, fugiți de dezbinări și de învățăturile cele rele. Unde este episcopul, acolo urmați-l cu toată comunitatea; că mulți lupi, care par vrednici de credință, robesc cu plăcerile cele rele, pre cei care merg fără tărie pe calea Lui Dumnezeu. Dar, datorită unirii voastre, nu vor avea lupii loc între voi.

7. Feriți-vă de burueniile cele rele, pre care nu le culege Hristos, pentru că nu sunt sădite de Tatăl. Nu grăiesc așa, pentru că așa fi găsit dezbinare între voi, ci dimpotrivă, curăție. Că toți câți sunt ai Lui Dumnezeu și ai Lui Iisus Hristos, sunt cu episcopul lor; și toți câți se vor lumina și vor veni la unitatea Bisericii, vor fi și ei ai Lui Dumnezeu, ca să fie vii după Iisus Hristos.

8. Nu vă amăgiți, frații mei, dacă cineva se duce după cel ce dezbină, căci nu va moșteni Împărăția Lui Dumnezeu. Dacă cineva umblă în învățături străine, acela nu este în acord cu Evanghelia Lui Hristos.

9. Căutați, dar, să luați parte la o singură Liturghie, căci Unul este Trupul Domnului nostru Iisus Hristos și Unul este Potirul spre unirea cu El; una este Biserica după cum unul este episcopul împreună cu preoții și diaconii, cei împreună cu mine, pentru ca ceea ce faceți, să faceți după învățătura Evangheliei Lui Dumnezeu.

10. Frații mei, dragostea mea pentru voi se revarsă nepus de mult și, cu marea mea bucurie, vă întăresc pre voi; dar nu eu, ci Iisus Hristos. Sunt în temniță pentru El, dar mai mult mă tem că sunt încă nedesăvârșit.

11. Mă voi desăvârși; însă, prin rugăciunea voastră către Dumnezeu, ca să dobândesc moștenirea cea făgăduită, alergând spre cuvântul Evangheliei, ca la Trupul Lui Hristos și la Apostoli.

12. Să-i iubim și pre Ucenici, că și ei au vestit Evanghelia, au nădăjduit în Iisus Hristos și l-au primit; și crezând întru El, s-au mântuit, fiind în unire cu Iisus Hristos, Sfinți vrednici de dragostea și de admirația noastră, mărturisitori de Hristos și împreună numărați în Evanghelie.

13. Dacă cineva predică iudaismul, să nu-l ascultați! Că este mai bine să ascultați creștinismul de la un prunc, decât să ascultați iudaismul de la un învățat; iar dacă amândoi nu vorbesc despre Iisus Hristos, aceștia sunt pentru mine coloane la căpătâiul mormintelor și gropi ale morților, pre care sunt scrise doar simple nume de oameni vremelnici.

14. Fugiți, dar, de meșteșugurile și de cursele stăpânitorului acestui veac, ca nu cumva, fiind strămtorați de sfaturile lui, să slăbiți în dragoste; fiți, însă, cu toții la un loc cu inima neîmpărțită. Mulțumesc Dumnezeului meu, că mi-i cugetul curat cu privire la voi și că nu se poate nimeni lăuda nici în ascuns, nici pre față, că am îngreunat pre cineva în vreun lucru mic sau mare.

15. Și doresc ca toți cărora le-am vorbit, să nu aibă cuvintele mele ca o mărturie împotriva lor. Unii au venit să mă înșele după trup; dar, duhul nu mi se înșeală, că este de la Dumnezeu, căci știe de unde vine și unde merge și pre cele ascunse le arată.

16. Am grăit cu glas tare fiind în mijlocul vostru, cu glasul Lui Dumnezeu: alături-vă de episcopul vostru, de preoți și de diaconi! Iar cei ce au bănuit că am grăit acestea pentru că am știut mai dinainte de dezbinarea unora, martor îmi este Acela pentru Care acum sunt în temniță, că n-am aflat asta de la vreun trup omenesc.

17. Duhul m-a îndemnat, fără ca eu să-mi fi dat seama, să zic: fără de episcop să nu faceți nimic! Păstrați trupul vostru ca Biserica a Lui Dumnezeu, iubiți unirea, fugiți de dezbinare, fiți următori ai Lui Hristos, precum este și El Tatălui Său și al nostru.

18. Eu am făcut ce eram dator să fac, ca unui om rânduit pentru unire; că Dumnezeu nu locuiește unde este dezbinare și mânie. Dumnezeu iartă pre toți care se îndreaptă, dacă se îndreptează în unire cu Dumnezeu și în comuniune cu episcopul lor. Cred în Darul Lui Iisus Hristos, Care vă va dezlega de orice legătură a minții.

19. Iarăși vă rog să nu faceți nimic din dorința de ceartă, ci potrivit învățăturii Lui Hristos. Bun vă este episcopul vostru Dimitrie, buni sunt și preoții și diaconii, cărora li s-au încredințat Tainele Sfântului Altar, care este Ușa Tatălui, prin care intră Apostolii în Biserica.

20. Toate acestea duc la Unirea cu Dumnezeu. Evanghelia are ceva deosebit de frumos: venirea Mântuitorului, a Domnului nostru Iisus Hristos, învățătura vestită de Apostoli, spre desăvârșirea noastră a tuturor. Toate sunt deosebit de bune dacă credeți în dragoste.

21. Prin rugăciunile voastre și prin dragostea fierbinte pre care o aveți în Hristos Iisus, mi s-a adus vestea că Biserica din Antiohia Siriei are pace.

22. Se cuvine vouă, ca Biserica a Lui Dumnezeu ce sunteți, să alegeți un diacon pentru a merge acolo ca trimis al Lui Dumnezeu, care să se bucure cu cei ce sunt adunați la un loc și slăvesc numele Lui Dumnezeu.

23. Fericit va fi, în Iisus Hristos, acela care se va învrednici de o slujire ca aceasta, iar voi veți fi slăviți de frații din Siria. Dacă voiți, nu este cu neputință să faceți aceasta pentru numele Lui Dumnezeu, așa cum au făcut-o și Bisericile cele mai apropiate, care au trimis unele episcopi, iar altele preoți și diaconi.

24. Pentru diaconul Filon din Cilicia, bărbat cu bună mărturie, care și acum îmi slujește la cuvântul Lui Dumnezeu, împreună cu Reu, bărbat ales, cel ce m-a însoțit din Siria, renunțând la ale sale și alți creștini care și vouă vă dau mărturie.

25. Mulțumesc și eu Lui Dumnezeu pentru voi, că i-ați primit așa cum vă primește și pre voi Domnul; iar cei care i-au necăjit, să fie iertați cu Darul lui Iisus Hristos.

26. Vă salut cu dragostea fraților, din Troada, de unde vă și scriu prin Bura, cel trimis împreună cu mine, în semn de cinste, de către efeseni și smirneni.

27. Îi va cinsti pre dânsii Domnul Iisus Hristos, în Care ei nădăjduiesc cu trupul, cu sufletul și cu duhul; cu credința, cu dragostea și cu unirea. Fiți sănătoși în Hristos Iisus, nădejdea noastră. Amin!

1. Ignatie, Apostol al Antiohiei celei iubite de Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Bisericii Sfinte care este în Trale din Asia, celei alese și învrednicite de Dumnezeu, celei ce este în pace, în trup și în duh, prin patima și Învierea Lui Iisus Hristos, nădejdea noastră; Biserică pre care o și îmbrățișez în chip apostolic în plinătatea ei și-i doresc multă bucurie.

2. Am primit vești că aveți suflul fără de prihană și statornic în răbdare, nu din obișnuință, ci din fire, după cum mi-a arătat Polib, episcopul vostru, care cu voia Lui Dumnezeu și a Lui Iisus Hristos, a venit în Smirna și s-a bucurat împreună cu mine cel înlănțuit pentru Hristos, atât de mult, încât am văzut în el toată mulțumirea creștinilor voștri.

3. Primind, dar, prin el, bunăvoința voastră, am slăvit pre Dumnezeu pentru că, după cum am aflat, v-am găsit că sunteți următori ai Evangheliei, când sunteți uniți cu episcopul vostru ca și cu Iisus Hristos, Care a pățimit pentru noi, pentru ca, prin moartea Lui să scăpăm de moarte și prin Învierea Lui să înviem și noi.

4. Este, așadar, de neapărată trebuință, precum și faceți, să nu lucrați nimic fără de Polib, Episcopul vostru, ci să vă urmați și preoții ca pre Apostolii Lui Hristos, nădejdea noastră, în Care vom fi găsiți dacă viețuim așa. Trebuie ca și diaconii, ca slujitori ai Bisericii, să placă tuturor în tot chipul duhovnicesc. Că nu sunt slujitori ai mâncărilor și băuturilor, ci slujitori ai Bisericii Lui Dumnezeu. Așadar, trebuie să se ferească de învinuirii precum se ferec de foc.

5. Dar, asemenea, toți să-i respecte pre diaconi ca pre Ucenicii Lui Hristos, să respecte și pre episcop, care este chipul Apostolului Petru, iar pre preoți ca pre Soborul Apostolilor. Fără de aceștia nu se poate vorbi de Biserică. Sunt convins că despre acestea și voi gândiți la fel.

6. Dovada dragostei voastre am primit-o de la voi prin episcopul vostru și o am cu mine, al căruia fel de purtare este mare lecție, iar blândețea lui, întărire. Socotesc că și păgânii îl respectă. Pentru că vă iubesc, vă îmbrățișez cu mare bucurie, deși sunt un apostol osândit la temniță.

7. Gândesc multe despre Dumnezeu; dar, îmi pun măsură mie însumi, ca nu cumva, cu lauda mea, să mă rătăcesc. Acum, însă, trebuie mai mult să mă ferec și să nu iau aminte la cei care mă laudă, sfârșitul fiindu-mi aproape. Căci cei ce mă laudă, mă și bicuiesc. Am nevoie de blândețea care îl nimicește pre stăpânitorul acestui veac.

8. Îmi lipsesc și mie tare multe ca să fiu vrednic ucenic al Lui Dumnezeu; dar, vă rog și pre voi cu dragostea Lui Hristos, mâncați numai din hrana creștinilor, depărtându-vă de buuriile străine, care sunt ereziile.

9. Căci ereticii pentru a fi vrednici de crezare, amestecă pre Iisus Hristos cu propriile lor gândiri, întocmai ca cei care dau băuturi otrăvitoare amestecate cu miere și vin. Cel care nu știe, ia cu plăcere băutura otrăvitoare și moare din pricina acelei rele dulceți.

10. Feriți-vă de unii ca aceștia și veți fi biruitori, dacă nu vă mândriți și nu vă înstrăinați de Iisus Hristos Dumnezeu, de episcop și de învățăturile Apostolilor. Cel care se află înăuntrul

Bisericii este curat; cel care se află în afara Bisericii, nu este curat; cu alte cuvinte, cel care face ceva fără episcop, fără preoți și fără diaconi, acela nu are conștiință curată.

11. Nu vreau să spun prin aceasta că aș fi aflat ceva despre voi, ci vreau să vă ferec de mai înainte, pentru că vă iubesc și pentru că prevăd cursurile diavolului. Voi, însă, întrarmându-vă cu bunătațe, zidiți-vă din nou în credință, care este Trupul și în dragoste, care este Potirul Domnului.

12. Nimeni să nu aibă ceva împotriva seamănelui său. Nu dați prilej păgânilor, ca din pricina câtorva răutăcioși fără de minte, să fie huliți mulțimea celor ce cred în Dumnezeu. Vai de cel prin care, din pricina rătăcirii minții sale, se hulește numele Lui Dumnezeu, spre sminteala unora.

13. Feriți-vă să ascultați când cineva vă vorbește despre un altul și va zice rău despre Hristos, Cel de la Tatăl, Care cu adevărat a fost răstignit și a înviat în văzul Apostolilor; că după asemănare Tatăl ne va învia și pre noi, care credem în El după adevăr și fără de care nu avem viața cea veșnică.

14. Dacă, după cum spun păgânii, vorbesc cu necredință despre Hristos, trăind în aparență, pentru ce mai port eu lanțuri și pentru ce doresc să mă lupt cu fiarele? Deci, degeaba aș primi și moartea, dacă spun eu ceva minciună despre Domnul.

15. Fugiți, dar, de mărăcinele cele rele, care dau naștere la rod purtător de răutate, din care, dacă gustă cineva, moare îndată. Acestea nu sunt sădite de Dumnezeu. Dacă ar fi, s-ar arăta ramuri ale Crucii, iar rodul lor ar fi nesticăcios. Prin Cruce, prin Patima Sa, Hristos vă cheamă să fiți împreună cu El. Dumnezeu va făgădui unire, iar Unirea este numai prin El.

16. Vă salut din Smirna, împreună cu Bisericele Lui Dumnezeu, care sunt cu mine; ele în toate privințele m-au întărit trupește și sufletește. Vă roagă lanțurile mele, pre care le port pentru Hristos și vă rog și eu să-l dobândiți pre Dumnezeu.

17. Rămâneți strănsi uniți și rugați-vă unii pentru alții. Se cuvine ca fiecare dintre voi, dar mai ales preoții, să întărească pre episcop, spre cinstea Tatălui Lui Iisus Hristos și a Apostolilor. Doresc să mă înțelegeți cu dragoste, ca nu cumva prin cele ce vă scriu să fiu mărturie împotriva voastră.

18. Urmați-vă episcopul care învață cuvântul Lui Dumnezeu, de asemenea și preoții. Iubiți-vă fiecare unul pre altul cu inimă neîmpărțită. Duhul meu se bucură pentru voi nu numai acum, ci și când voi pleca la Dumnezeu.

19. Sunt încă în primejdie; dar, credincios este Dumnezeu să împlinescă rugăciunea mea și a voastră. Facă Dumnezeu să fiți în El fără de prihană.

20. Rugați-vă pentru mine, care am nevoie de dragostea voastră, ca, în milostivirea Lui Dumnezeu, să fiu învrednicit de moștenirea vieții veșnice, pre care mai am puțin până îmi vine vremea să o dobândesc și nu care cumva să fiu găsit nevrednic.

21. Vă salută cu dragoste smirnenii și efesenii. Pomeniți în rugăciunile voastre Biserica din Siria, al cărui Apostol nu sunt vrednic să fiu numit, că sunt cel din urmă dintre ei. Fiți sănătoși în Iisus Hristos! Amin.



1. Ignatie, Apostolul Antiohiei, lui Policarp, Episcopul Bisericii din Smirna, dar, mai bine spus, celui care îl are ca Episcop pre Dumnezeu Tatăl și pre Domnul nostru Iisus Hristos, multă bucurie! Lăudând gândul tău cel întru Dumnezeu, întemeiat ca pre o piatră neclintită, proslăvesc pre Dumnezeu că am fost învrednicit de chipul tău cel neprihănit, de care mă bucur întru Domnul.

2. Te rog, în numele Darului pre care îl porți întru tine, să-ți urmezi calea și să îndemni pre toți să se mântuiască. Apără-ți locul pre care-l ocupi, cu toată grija trupească și duhovnicească. Poartă grijă de unire, de care nimic nu este mai bun. Poartă-i pre toți, precum și Domnul te poartă pre tine, răbdă-i pre toți în dragoste, precum și faci.

3. Îndeletnicește-te cu rugăciunea neconținută, cere înțelepciune mai multă decât ai și priveghează având duh neadormit. Vorbește cu fiecare după asemănarea Lui Dumnezeu, poartă bolile tuturor ca un atlet desăvârșit, căci unde este mai multă osteneală, acolo este și mai mult câștig.

4. Dacă iubești numai pre ucenicii cei buni, n-ai nici un merit; mai mult de atât, îndreptează-i cu blândețe pre cei molipsiți de vreo boală duhovnicească. Nu orice rană se vindecă cu aceeași doctori. Potolește orice neînțelegere cu prisosință, fii deosebit în înțelepciune și lipsit de viclesug precum porumbelii.

5. De aceea ești și trupesc și duhovnicesc, ca să mângâi pre cele ce ți se arată în față; cât le privește pre cele nevăzute, cere să-ți fie arătate, ca să nu-ți lipsească nimic și să ai cu prisosință orice lucrare a Darului Sfântului Duh.

6. Timpul îți cere să-L dobândești pre Dumnezeu, după cum căpitanii corăbiilor cer vânturi bune, iar naufragiații cer porturi. Fii treaz, ca un atlet al Lui Dumnezeu. Răsplata ta? Va fi nestrăcaciunea și viața cea veșnică, de care și tu ești convins. Pentru toate sufletul meu ți-l dăruiesc și lanțurile mele, pentru care ai și plâns.

7. Să nu te sperie cei care par vrednici de credință, dar învăță învățăturii străine; tu stai tare ca o nicovală în care se lovește. Acela este mare atlet care biruiește, deși este lovit. Trebuie, mai cu seamă, noi să răbdăm toate pentru Dumnezeu, ca și El să ne rabde pre noi.

8. Fii mai zelos decât ești, citește vremile, așteaptă-l pre Cel mai presus de timp, Cel fără de ani, Cel nevăzut și în același timp văzut de Apostoli pentru noi; pre Cel nepipăit, pre Cel neprihănit, pre Hristos, Cel care a suferit pentru noi tot chinul și a răbdat toată patima.

9. Să fie neîngrijite văduvele, după Domnul, fii tu îngrijitorul lor. Nimic să nu se facă fără aprobarea ta și nici tu fără Dumnezeu să nu faci ceva. Așa ceva să nu faci! Pune început bun ca adunările de slujbe să fie mai dese și pomenește-i pre toți după nume.

10. Nu disprețui pre cei necăjiți și strămtorați, dar nici ei să nu fie îngâmfați, ci să-l slăvească mai mult pre Dumnezeu, ca să dobândească de la El o mai bună sporire. Să nu dorească să fie străini de muncă și să trândăvească cu cheltuiala obștii creștine, ca să nu fie robi ai poftelor.

11. Ferește-te de meseriile rele; dar, mai bine zis, vorbește despre ele. Vorbește surorilor mele să iubească pre Domnul și să se mulțumească trupește și duhovnicește, cu soții lor. La fel și fraților mei, spune-le să-și iubească soțiile precum iubește Hristos Biserica. Căsătoriile lor să fie cu aprobarea episcopului, ca să fie Nunta lor după Domnul și toate să se facă spre cinstea Lui Dumnezeu.

12. Iar celor din Smirna, le zic: ascultați de episcopul vostru ca și Dumnezeu să vă asculte pre voi. Sufletul meu îmi pun pentru cei care urmează episcopul, preoții și diaconii. Și facă Dumnezeu ca, împreună cu ei, să am și eu parte de Dumnezeu.

13. Osteniți-vă unii împreună cu alții, luptați împreună, alergați împreună, deșteptați-vă împreună ca niște slujitori ai Lui Dumnezeu. Căutați să plăceți Celui în a cărui Biserică sunteți, de la Care și plata o veți primi. Să nu fie găsit careva fugar de la botez, credință și dragoste; iar răbdarea să vă fie armură.

14. Faptele bune să vă fie adunate în hambarele sufletelor voastre, ca să vă primiți, după vrednicie, răsplata cuvenită. Fiți îndelung răbdători, cu bunătețe unii cu alții, precum este și Dumnezeu cu voi. Facă Dumnezeu să mă bucur pururea de voi.

15. Pentru că după cum mi s-a vestit, Biserica din Antiohia Siriei a dobândit pace prin rugăciunile voastre, de aceea și eu am ajuns mai vesel, că Dumnezeu mi-a luat grija de pre suflet, mai ales dacă prin suferințele mele Îl voi dobândi pre El, spre a fi găsit la Înviere, ucenic al vostru.

16. Se cuvinte, de Dumnezeu fericite Policarp, să ții o adunare vrednică de Dumnezeu și să alegi pre cineva pre care-l aveți foarte drag și destoinic, care va putea să fie trimis curier în Siria, ca să preaslăvească pre Dumnezeu, pentru dragostea voastră cea neobosită.

17. Creștinul nu are stăpânire asupra lui însuși; dar, are timp liber pentru Dumnezeu. Aceasta este o lucrare a Lui Dumnezeu și a voastră, când o împliniți. Cred în Darul Lui Dumnezeu, știindu-vă tăria voastră pentru adevăr și de aceea v-am sfătuit doar în puține cuvinte.

18. Pentru că nu am putut să scriu tuturor Bisericilor, trebuind să plec pre neașteptate cu corabia de la Troada la Neapoli, precum este voința Lui Dumnezeu. Vei scrie tu celorlalte Biserici, care sunt mai înainte, ca unul ce știi gândul Lui Dumnezeu ca și ele să facă același lucru: cele care pot trimite delegație, iar altele epistole prin cei trimiși de tine, ca să fiți slăviți prin o unitate veșnică, precum și tu vrednic ești.

19. Vă îmbrățișez pre toți pre nume și pre soția lui Epitropie, împreună cu toți ai casei ei și cu copiii. Îmbrățișez pre dragul meu Atal și pre cel ce va fi învrednicit să se ducă în Siria. Să fie Darul Lui Dumnezeu totdeauna cu el și cu cel ce-l va trimite, adică cu tine, frate Policarp.

20. Vă doresc sănătate de-a pururea în Domnul nostru Iisus Hristos, în care facă Dumnezeu să rămâneți în unire și purtarea de grijă a Lui. Îmbrățișez și pre Alca, dragul nostru. Fiți cu toții sănătoși întru Domnul. Amin.





Sf. Ier. Mc. Audius Episcopul Goților

Asociația Creștină „APOSTOLICONUL”
Tel: 0748595007 (Președinte: Pr. Nicolae)
Pentru susținerea proiectelor noastre:
IBAN: RO22BRDE090SV56167160900